

Barban, ožujak 2008. • Broj: 20 • Godina VIII.

Barbanski glasnik

Glasilo Općine Barban

www.barban.hr

BESPLATNO

Srićan Vazam

UREĐENJE GROBLJA

Dovršeno je planirano proširenje groblja u Barbanu i na Prnjanima, nakon čega se krenulo u završno šminkanje. Osim nužnih radova oko proširenja, na proširenim su dijelovima betonirana postolja spomenika za zemljane grobove, kako bi se uvelo više reda na novim grobljima kod postavljanja nadgrobnih spomenika. Isto će se do kraja ove godine izvesti na groblju Škitača, te završno na grobljima Barban i Prnjani. Planirana vrijednost radova je oko 300 tisuća kuna, a ta se sredstva vraćaju Općini prigodom prodaje grobnoga mesta, kada se cijena uvećava 1.500,00 kuna, za vrijednost betonskoga postolja spomenika.

Groblje u Barbanu

Groblje na Prnjanima

Groblje u Sutivancu

Osim navedenoga, u Barbanu i na Prnjanima, betonirane su staze, postavljeni portuni, a na Prnjanima je uređeno i parkiralište na ulaznom dijelu. Slijedi uređenje lavandina na Prnjanima, te uskoro i uređenja više parkirališta u sajim Prnjanima. Na groblju u Sutivancu renoviran je krov na spremištu te 30-tak metara zida. Ove je godine općina Barban za uređenje svih groblja rezervirala 450 tisuća kuna.

10.000 POSJETA NA www.barban.hr

Početkom 2002. god. startala je s radom web stranica Općine Barban na internetu, s adresom www.barban.hr. Početkom veljače ove godine zabilježili smo okruglu brojku posjeta našoj stranici, 10 000, s mjerjenjem započetim 17.01.2002. god. To znači da smo imali prosječno 1666 posjeta godišnje ili prosječno 5 posjeta dnevno, odnosno 150 mjesечно.

Trenutno je stranica u fazi redizajna, osuvremenit će joj se izgled, omogućići lakše ažuriranje, ubaciti nova područja u izborniku i dr. Također se izrađuje poseban segment pod nazivom Turistička ponuda, gdje će biti postavljeni svi objekti za iznajmljivanje, kuće za odmor i apartmani, na području Općine Barban. Čim stranica bude gotova, postavit će se link na stranici prijateljske općine Walheim u Njemačkoj, iz koje smo već zabilježili turiste u našim objektima. Walheim se nalazi pored značajno većeg grada, Stuttgarta, pa ovo povezivanje nije beznačajno.

Novost na stranici će biti i mogućnost reklamiranja djelatnosti svih naših poslovnih subjekata, kao još jedna podrška i poticaj njihovom razvoju. Dat ćemo mogućnost predstavljanja svima, unutar pozicije Gospodarstvo.

Pozivamo sve zainteresirane, koji imaju što reći o Barbanštini, a misle da bi to bilo dobro objaviti na našoj web stranici, ili imaju nekakve prijedloge, da se jave na e-mail adresu: opcina-barban@t-com.hr.

ASFALTIRANJA USKORO ZAVRŠENA

Trenutno su na području Općine Barban u tijeku asfaltiranja, koja su za-

Grandići

Orihi

Hrboki

Manjadvorci

počela krajem prošle godine. Radovi su se otigli poradi nepovoljnih vremenskih uvjeta, ali i zato što se izvode u velikom broju naselja svih 9 Mjednih odbora. Stoga ima puno premještanja mehanizacije s pozicije na poziciju. Ukupna vrijednost radova je preko 1,3 milijuna kuna.

Do sada su radovi asfaltiranja izvedeni u sljedećim Mjesnim odborima: Barban, Puntera, Hrboki, Manjadvorci i Šajini; trenutno se izvode na području Mjesnih odbora Petehi i Grandići, a na-

RIJEČ NAČELNIKA: NEKA VAN JE SRIĆAN VAZAM!

Drage Barbanke i Barbanci, držite u rukah dvajseti, jubilarni "Barbanski glasnik", Vazmeni, još tepe od makinarija u štampariji. Ča reć zuz to ko ne da nan je vajka nikako teplo poli srca kada vidimo da to naše barbansko gre naprid, da smo svaki dan braviji, da smo u hip kako jedan, kada triba, da je i Glasnik sva ta lita dela na ten da nas još više sveže u jeno klupko. Z delon smo partili na finjitu 2001. lita, a na začetku prvega mandata SDP-a u Barbanu, pak tri put na lito, u dva mandata, nabro se je tega dva puta koliko je prsti na rukah. Po staroj žanzi, sva uva lita smo hodili z Glasnikom zuz Vazam, u avrili, eli marču, kako je spalo ti put, pak zuz Trku na prstenac, u anguštu, pak zuz Dan našega komuna, zuz Svetega Mikulu, u božićnjaku. Sedan lit na svetu fozu, prez frmat, prez priskakat, Glasnik je povidiva ča je novega u barbansken komunu, dopeljiva prid vas Barbance ki su pošli ča z svojega ognjišča i ki su po svitu, a svoj kraj barbanski nisu zabili. Govorija Van je Glasnik da se svojega nikad maj ne smimo sramovat, ko ne bit napro srični z unin ča imamo i kadi živimo.

Svi uni prija nas nisu jušto marili eli triba narodu povidat ča se u komunu dela, ki su novitali, ča je načinjeno, a ča se pensa načinit. Imali su svoju krijnjicu i navadbu, po koj je spadalo da njin je narednije delat da nidan niš ne zna za njihove posle. Bili su zabili da delo komunsko ni delo privato, da se ne more delat na šakreto, da se narod ne more držat za bulin, za trubile. A spade da se jušto tako delalo, da se pensalo da je narod nepismen, da je za vajka z hartami nazda. Pak se to ben torna u glavu, aš narod danaska ni trubast i ko vidi da ništo ni u redu, neće to držat u sebi i neće takove, ki ga meltaju, držat na svojen čelu. Barbanci, prija svih, su ud vajka bili prvi u svemu, driti i ščeti kako sviča, kapaci urdinat i načinit, a takovi su i danaska, pak znaju ča i kako triba i

kada triba načinit.

To i more svakemu ubistrat situaciju da je SDP pofat tega već dva mandata na čelu našega komuna, ne za lipe oči ko ne za to ča ni drža narod za bulin ni za trubile. Ne bi Barbanci nas bili zibrlji drugi mandat da su vidili da ništo ni u redu. U četiri lita, od 2001. do 2005. lita, delali smo za korist Barbanštine i svih Barbanci, prez čuda besid, a to se je i vidilo.

Delamo tako i u uven mandatu 2005.-2009. To naše delo se vidi na svaken korku, ni niš skriveno ni na šakreto. I u uven Glasniku cete vediti ča se to dela, ča se švaltiva, kadi se nove lampadine slažu, ča je novega u našen komunu. Levali smo čuda tega i čuda tega ćemo finit do kraja mandata, do sredine 2009. lita. Neće nas bit sram na kraju ninen pogledat u oči, aš cilno vrime delamo tako da nan je svaki kuščić naše Barbanštine, kadi spada i Sutivanština, kako šira Barbanština, jednak. Svi imaju pravo pitat i dobit. Nismo se skrivali, nismo sprid ninega bižali, a svaken smo pomogli koliko smo mogli. Nanke jedan Mjesni odbor ne more reć da je manje dobija, aš smo cilno vrime svi skupa se dogovarali, kako jena fameja.

Uvi put neću jušto niš reć po ten ča se dela i ča se planira, kada se sve zna i sve je svaken napro dobro ubistrano. Bliže pramaliću

gremo, a naša je Barbanština u to zadnje vrime stešo procvitala. Svaki je dan sve liplja i narednija, poteže h sebi i te druge. Turišti nan dojdu svako lito, od aprila do martišnjaka, dojdu počinut u raj nebeski, mrež prave krstijane, mrež pravi narod. Stilo bi čuda njih i kupit zemlju poli nas, planiraju i zidat u uven kraljestvu božjen.

Mo, ma mi smo kuntenti za ništo drugo, ča znamo da nan mladetina više ne biži po svitu ni ud svojega korta, a kada fini škole, torna se doma. Uvo lito imamo tako 14 stipendisti, nikad toliko, i ni nan ža tih šoldi, aš znamo da školujemo našu dicu za nas, a ne za tuju tujinu. Oni će znat partit naprid z uvin za ča mi sada prontivamo fundamente. I jušto z tin ču finit, ne moren liplje. Na mladetini ustaje svit, a nas ne bude strah puštit njin imanje i delo, aš se vidi da će bit kapaci speljivat našu Barbanštinu još bliže Evropi i svitu, da nas neće usramovat.

Drage Barbanke i Barbanci, neka je Van i Vašin famejan sričan Vazam! Neka još čuda lit, na ti dan, na Vašen banku bude pečeni janjac, a kanat i smih u Vaših korti. Dajte si kuraja!

Vaš načelnik,
Denis Kontošić, prof.ing.

kon njih preostanu još radovi u Mjesnim odborima: Prnjani i Sutivanac. Što će se točno urediti, odlučivala su Vijeća pojedinih Mjesnih odbora, kojima je Općina prepustila odluku. Radove izvodi pulsko poduzeće Cesta d.o.o.

ŽUC PRIPREMA IZGRADNJU ZAOBILAZNICE

Još uвijek nema većih pomaka vezano uz izgradnju zaobilaznice Barbana. Županijska još uвijek nije uspjela pripremiti isplatu sredstava za izvlaštenje zemljišta uz zaobilaznicu. U 2006. god. nije uspjela potrošiti predviđenih 200 tisuća kuna, a u 2007. god. nije uspjela pripremiti isplatu predviđenih 800 tisuća kuna, pa su ta sredstva prebačena u 2008. god. Kada će započeti isplata, viđet ćemo uskoro, jer je ŽUC obećao da će to uskoro uslijediti. Podsjecamo da je lokacijska dozvola za izgradnju zaobilaznice izdana krajem prošle godine, te da se uskoro može očekivati građevinska dozvola ovog za Barban važnog prometnog projekta težine oko 12 milijuna kuna, koji se bez pomoći države ne može izgraditi.

Buduća barbanska zaobilaznica

U međuvremenu šleperi s cementom i vapnom bez problema "paradiraju" kroz Barban, unatoč zabrani prometovanja vozilima ukupne mase preko 10 tona.

Trenutno se pulskom projektom uredu Via-Ing projektira sanacija državne ceste od Stancije Palijon do Mosta Raša. Radovi bi trebali započeti u 2008. god., a u sklopu njih su Hrvatske ceste obećale rješavanje kritičnih mjesta, kao što je npr. priključak županijske ceste iz pravca Žminja u Barbanu. Obećana je i izgradnja pješačkog trotoara obostrano na dion-

ici državne ceste Pula-Rijeka, od Barbana do benzinske pumpe. Na toj je dionici Općina predviđela izgradnju javne rasvjete do Trke na prstenac 2008., neovisno hoće li do tada započeti spomenuta sanacija državne ceste.

DOBITNICI OPĆINSKIH PRIZNANJA

Kao i svake godine i protekle su uz Dan općine Barban, koji se proslavlja 6. prosinca, na dan Svetoga Nikole, zaštitnika Barbana i Župe Barban, dodijeljena općinska priznanja.

Na prijedlog KUD-a Barban počasnim građaninom imenovan je Đuro Pandža, predsjednik slavonskog KUD-a Nijemci iz pobratimljene Općine Nijemci u Vukovarsko-srijemskoj županiji, s kojim ovo društvo već godinama održava prijateljske odnose. Đuro Pandža je preko 20 godina najzaslužniji za čvrsto i neraskidivo prijateljstvo dvaju folklornih društava.

Nagradu Općine dobio je predsjednik barbanskog KUD-a Josip Maurić, zbog svog dugogodišnjeg rada i zalaganja na promicanju baštine Barbanštine, također na prijedlog barbanskog KUD-a. Josip Maurić je već vodio barbanski KUD, a u ovom njegovom predsjedničkom mandatu tiskana je reprezentativna monografija KUD-a, uz 30. obljetnicu, pod nazivom "Barbanska dota".

Plakete Općine Barban su dodijeljene Milanu Medenu za zalaganje u obnovi župne crkve u Sutivancu, na prijedlog tamošnjeg Mjesnog odbora, Ivanu Liculu iz Sutivanca, koji je zaslužan za mnoge akcije u nekadašnjoj Mjesnoj zajednici Sutivanac i sadašnjem Mjesnom odboru, na prijedlog Općinskog poglavarstva, te Damiru Kontošiću iz Orihi za zalaganja u uređenju naselja tamošnjeg Mjesnoga odbora, koji vodi već duži niz godina, kao i za organizaciju mnogih događanja, na prijedlog Mjesnoga odbora Petehi.

FERALI NA BARBANSKOJ PLACI

Općinsko poglavarstvo je početkom veljače donijelo odluku da se na barbanskoj Placi postavi starinska javna rasvjeta, odnosno ferali. Postavit će se tako do Usksra ukupno 13 ferali, a time će središnji trg općinskog središta poprimiti sasvim drugačiji izgled. Mali je to doprinos uređenosti Place, ali vrlo značajan, koja još uвijek isčekuje veće zahvate, više privatne inicijative. Općina

je uoči prošlogodišnje Trke na prstenac sufinancirala sa 70% farbanje nekoliko fasada. Nažalost, zamjetno je neinteresovanje vlasnika poslovnih prostora za vanjski izgled objekata u kojima rade. Općina je inače imala namjeru započeti uređenje trga, krenuvši od skulpture Josipa Diminića "Ptica prstenac", ali se s time odlučilo malo pričekati poradi radova koji trebaju uslijediti na Placi, uskoro zamjena vodovodnih cijevi maloga promjera i izgradnja II. faze kanalizacije.

MLADI INFORMATIČARI U OŠ BARBAN

Osnovna škola Barban, od početka veljače, učenicima nižih razreda omogućava nastavu informatike. Riječ je o izvannastavnoj aktivnosti nazvanoj Mladi informatičari koju vodi učiteljica Tihana Gregorić.

Ravnateljica Zdravka Šarić kazala nam je da ovu slobodnu aktivnost finančira općina Barban te da su učenici pokazali velik interes. Želja za takvo nastavom postoji još od useljenja u novu školu, gdje su učenici dobili novu i potpuno opremljenu informatičku učionicu. Zasad nastavu pohađaju učenici trećeg razreda i to jedan sat tjedno, te četvrtiši s dva sata na tjedan. Uči se kroz igru, a nastava se ne ocjenjuje.

MIRACOLO OTVORIO BUTIGU U MANJADVORCIMA

Početkom veljače, odnosno 9. veljače, svečano je otvorena nova butiga živežnih namirница u Manjadvorcima. Općinski prostor u društvenom domu ne neodređeno vrijeme u najam je do-

bilo Miracolo, odnosno Franko Komparić iz Valbandona. Trgovina radi svaki radni dan od 7 do 19.30 sati, a nedjeljom od 7 do 13 sati.

- Odlučja san dopriti butigu u Manjadvcima radi tega jer ponajviše delan na području susjedne općine Marčana i jako volin sva ova sela. U grad nis stija poj, nego san otvara butige po selima. Čuja san da u Manjadvcima više ne dela prijašnja butiga, pa san odlučja je ja pokrenuti. Onda je raspisan natječaj u općini Barban za najam i evo tako san dopra i tu butigu, govori Komparić. Prije otvorenja, 100 metara četvornih uređeno je o trošku Miracola koji će se prebiti najmom. Također je uz butigu uređen i skladišni prostor od 40 kvadrata, a ispred doma Komparić namjerava postaviti i klupice za kupce koji će se tamo moći hladiti tokom ljeta.

Zadovoljan je kako je posao u ovom mjestu krenuo, što se vidi po sve većoj prodaji kruha i novina. Ovo mu je 12. trgovina koju je otvorio u posljednjih 15 godina. Naime, tada je kao nezaposleni nekadašnji djelatnik pulskog Merkanta otvorio dučan u Valbandonu sa svojom kćerkom i kumom. Trgovina je radila u 25 kvadrata, a danas Miracolo ma 90 zaposlenih i 12 trgovina. Sedam od njih je u njegovom vlasništvu, dok je ostatak u najmu. Zasad radi na području općine Marčana, Fažana, Barban i grada Vodnjan, a želja mu je proširiti se i na Bale, te otvoriti po još jednu trgovinu u Vodnjanu i Barbanu.

Osim maloprodajom Miracolo se bavi i veleprodajom. Komparić ističe da mu je u stasanju pomoglo prethodno iskustvo u Merkantu, pa je poznavao tržiste. Uspjehu je pridonijela to što je Miracolo počeo opskrbljivati radne organizacije u Istri, Opatiji, Rijeci pa čak i Gospicu. Odazvilo se i do Dubrovnika. Komparić kaže da su oni svojevrsni servis radnim organizacijama. Uz to ima i svoj vozni park koji čini 13 kombija.

PLANIRA SE NOVA ZDRAVSTVENA STANICA

Uskoro započinje uređenje zgrade gornje škole, gdje bi se prema sadašnjim planovima Općine Barban trebala smjestiti Zdravstvena stanica u prizemlju te općinska uprava na katu. Krenulo bi se s krovištem zgrade, koje je u prilično lošem stanju, a potom bi se uredilo prizemlje za Zdravstvenu stanicu, gdje bi se smjestilo ordinaciju opće medicine i stomatologa. Time bi se konačno omogućilo starijim osobama i invalidima lakši pristup do liječnika, jer će uz ulaz biti izgrađena i rampa za invalide s nadstrešnicom.

Cijeli taj proces uređenja i seljenja trebao bi biti dovršen unutar dvije godine. Trenutno se prikupljaju najpovoljnije ponude za uređenje krovišta, što će koštati oko 150 tisuća kuna. S radovima bi se krenulo odmah, da bi se zgotovili do početka turističke sezone. Oko uređenja zdravstvene stanice Općina pregovara s Istarskom Županijom i Istarskim domovima zdravlja o zajedničkom financiranju preseljenja liječnika opće prakse i stomatologa. Nova bi ambulanta u potpunosti udovoljavala svim kriterijima za smještaj ordinacija, što je potvrđeno od strane Istarskih domova zdravlja, koji su dali velike pohvale za idejni projekt uređenja, čime bi standard pružanja zdravstvenih usluga u Barbanu bio na uglednom nivou.

Prostori na placi, gdje je sada smještena ambulanta, tada bi se oslobođili za rad više udruga, koje već duže vrijeme isčekuju svoja sjedišta. U sadašnjoj zgradi općinske uprave uređili bi se stanovi za stanare koji trenutno žive na katu gornje škole. Plan je urediti jedan stan i garsonijeru.

Trenutno nema konkretnih planova za renoviranje donje škole, koja također isčekuje uređenje. Naime, krov je u dosta derutnom stanju, instalacije treba potpuno obnoviti, te srediti fasadu. Namjera je te prostore dati u najam za poslovne djelatnosti. U međuvremenu će u jednoj učionici, kroz nekoliko mjeseci, započeti s radom Općinska knjižnica i čitaonica, s memorijalnim dijelom posvećenim barbanskom kanoniku Petru Stankoviću.

POSTAVLJANJE NOVIH AUTOBUSNIH ČEKAONICA

Prošle godine uredile su se sve postojeće autobusne čekaonice, njih preko dvadeset, na području naše općine. Prikladno su ofarbane i sredena im je fasada i krovovi. Osim toga, pored ranije montiranih čekaonica u Barbanu, postavljene su i nove montažne čekaonice u slijedećim naseljima: Rojnići, Petehi, Poljaki, Draguzeti, Dobrani i Glavani. Ukupna vrijednost uređenja starih i nabavke novih čekaonica je oko 200 tisuća kuna.

Uskoro će biti montirane montažne čekaonice u naseljima: Želiski, Grandići, Kožljani i Šajini, te na autobusnim stajalištima Puntera i Manjadvori. Vrijednost tih čekaonica je nešto manje od 70 tisuća kuna. Time će se brojka montažnih čekaonica povećati na ukupno 14, odnosno ukupna brojka svih čekaonica na gotovo 40.

UREĐEN STARAČKI DOM ZA BARBANCE U FUMETI

Građani Općine Barban, koji su zainteresirani za smještaj u Ustanovi za stare i nemoćne (starački dom) u Fumetima, mogu se javiti u Općinu Barban najkasnije do 01.04.2008. Ustanova započinje s radom 01.05.2008., ima 20 mesta i popunjava se najprije sa starijim i nemoćnim osobama s područja Općine Barban. Ustanova pruža mogućnosti cjelodnevni i poludnevni boravak, četiri obroka dnevno, smještaj u trokrevetnoj sobi, trajnu skrb njegovateljica te usluge medicinske sestre, a prema potrebi i liječnika. Za daljnje informacije treba nazvati Općinu Barban na telefon 052/567-635.

Putem Mjesnih odbora i zborova građana, Općina Barban je pokrenula obavještavanje svih zainteresiranih. Tiskano je preko 150 plakata i postavljeno u svih naših 74 naselja. Obavjestit će se i naše Barbance u staračkim domovima u Puli, Rovinju i drugdje, da imaju mogućnost premjestiti se, ako to žele, u ustanovu na području svoje Općine.

Zahtjev Općine Barban prema Centru za pomoć i njegu iz Pule, koji je uredio starački dom, je definiran Ugovorom: najprije se mjesto popunjavaju Barbancima, a tek ako definitivno nema zainteresiranih Barbanaca, tada se mogu dovesti korisnici izvana. Jasno nam je svima slijedeće: mjesto se čeka svugde jako dugo, samo u Puli ima na listi čekanja preko 750 ljudi, a ako u našu ustanovu smjestimo ljude izvana, tada započinje čekanje svih koji se nakon toga pojave kao zainteresirani, i Barbanaca, odnosno lista čekanja se tada pojavljuje i kod nas.

Zahtjev Općine je bio da se

u ustanovi moraju zaposliti također Barbanci, naravno ako udovoljavaju uvjetima, pa je u i tu već formirana lista zainteresiranih. Općina će stoga pomno kontrolirati postupak popunjavanje doma i postupak zapošljavanja, kako bi se ispunile sve ugovorne obveze u korist stanovnika naše Općine.

RJEŠAVANJE KANALIZACIJE

Početkom ove godine saniran je biološki procistač u Barbanu izgrađen 1999. godine koji se često kvario zbog loše ugrađenog materijala i konstrukcijske pogreške u samom pogonu. Sanacija i premještaj pogonskog dijela su koštali oko 100 tisuća kuna, a radove je izvelo poduzeće Trgometal iz Sutivanca.

Osim toga, Općina je odlučila nastaviti s nekad započetom gradnjom kanalizacije u Barbanu i Sutivancu, gdje postoji djelomično izgrađena kanalizacija. Otkupljene su tako geodetske podloge za kanalizaciju Sutivanca, od pulskog Geo-servisa, izrađene unatrag desetak godina, a ovih dana započinje barbanski Veting izradu geodetskih podloga za II. fazu kanalizacije naselja Barban. Nakon ove faze slijedi projektiranje kanalizacije. Općina će za te velike investicije tražiti sredstva iz prepristupnih fondova Europske unije.

Kako se dio Sutivanca nalazi u drugoj vodozaštitnoj zoni, dio kanalizacije u Sutivancu i na Prnjanštini izgradit će Istarski vodozaštitni sustav (IVS) iz Buzeta, koji je već počeo s projektiranjem kanalizacije za ta područja.

SREDIŠNJI SPOMENIK NA BRISTOVCU

Uskoro bi mogla započeti realizacija neostvarene velike želje pok. barba Ive Koromana, dugogodišnjeg stupa boračke organizacije Općine Barban, da se na Bristovcu uredi središnje spomeničko obilježje s imenima svih poginulih u 2. svjetskom ratu. Idejno rješenje je izradio tijekom 2007. god. porečki arhitekta Božidar Lazar, koji je bio projektant i staroga spomenika. Novim rješenjem predviđeno je zadržavanje stare jezgre, uz koju se pojavljuju novi elementi. Najvažniji dio novoga preuređenog spomenika će biti dio za smještaj ploča sa imenima svih poginulih s područjima čitave Općine Barban.

U planu je do kraja godine izgraditi dio novoga spomenika sa pločama svih poginulih. Općina Barban je naručila izvedbenog projekta za planirane radove, a boračka organizacija, općinska i županijska, imaju zadatku pripremiti

popise svih imena koja treba upisati na spomenik. Izgradnju spomenika će finansirati Općina Barban, a očekuje se i pomoći nekih donatora.

UREĐENJE TROTOARA U

BARBANU

Uoči Dana općine, do 6. prosinca, u potpunosti je zgotovljen trotoar od zgrade Općine do nove osnovne škole. On je bio asfaltiran i prije, ali nije do kraja bila postavljena javna rasvjeta. Od Trke na prstenac, kada je pločnik asfaltiran i postavljeni su novi ivičnjaci, odmah do banke betoniran je potporni dio pločnika prema strmini, kako bi se spriječilo bilo kakvo urušavanje terena. Uz šetnicu na potezu od crkvice na Ravnicu pa do škole postavljena je žičana ograda uz privatnu parcelu. Također je do škole postavljena javna rasvjeta te na nekoliko mjesta i vibracijske trake kako bi se usporio promet uz samu školu radi sigurnosti djece. Postojeći su se stupovi javne rasvjete svježe obojili.

Nakon Dana Općine, postavljeni su zaštitni ogradni elementi uz trotoar, kako bi se spriječilo parkiranje vozila, a pješaci bili sigurniji na dionici od banke do trafo-stanice. Poradi velikih brzina kojima neodgovorni vozači ulijeću u

Barban, postavljene su trake za smirivanje prometa (vibracione trake) na ravnoj ulaznoj dionici ceste. Ukupna cijena koštanja vibracionih traka u Barbanu, i ranije postavljenih kod nove osnovne škole, iznosi oko 50 tisuća kuna. Ovih dana slijedi i asfaltiranje parkirališta, nasuprot trotoara, na ulaznom dijelu iz pravca Žminja.

UREĐENJE TURISTIČKOG UREDA

Započelo je uređenje budućeg turističkog ureda u Barbanu, gdje će se smjestiti i Turistička zajednica po njenom osnivanju. Riječ je o prijašnjem općinskom spremištu, od 40-tak kvadratnih metara, pored crkvice sv. Antuna Pustinjaka.

Krenulo se s krovistem, izradom potpuno novoga krova, a potom će uslijediti uređenja fasade i interijera. Radovi bi trebali biti gotovi do ljeta, kako bi s radom započeo turistički punkt koji će davati sve potrebne informacije o mogućnostima smještaja na području Općina Barban, ugostiteljskim objektima te kulturnoj baštini Barbana i Barbanštine, stranim i domaćim gostima, a nastojat će se organizirati i pružanje usluge prijave boravka.

Podsjećamo da je Općina Barban uputila zahtjev Ministarstvu turizma, prometa i razvijta za proglašenje Barbana i Općine Barban turističkim mjestom početkom 2002. god., da je nakon dugogodišnjeg čekanja i višekratnih urgiranja, konačno dobila najavu proglašenja krajem 2006. god., te da je odluka čeka potpis na ministrovom stolu od sredine 2007. god. Hoće li konačno odluka o proglašenju biti potpisana od strane novoga ministra, znat ćemo ubrzo, ili će

Najveći crkveni blagdan: FOŠKA TROŠT i FUMA RAJKO iz Rajki o Vazmu

VAZAM U BARBANSKOJ FAMEJI

Dvije 84-godišnjakinje, dobre susjede i prijateljice iz sela Rajki, tete Foška Trošt i Fuma Rajko, uoči vazmenih blagdana, odvojile su malo svog vremena i ispričale nam kako se nekad dočekivao Vazam. Iz svojih sjećanja, podsjetile su nas na istarsku tradiciju spremanja hrane, crkvene običaje i stare navade u tjednu uoči Vazma, a u tome im je pomogla i Fumina kćer Veseljka Ševrlica.

Jedna prično zanimljiva informacija jest da su se jaja, koja su se nosila na blagoslov na uskršnju jutarnju misu, prikupila na dva određena dana i to na sv. Benedikta i sv. Josipa na 6. i 19. veljače. Ujedno su se na svaki od tih dva dana jaja posebno obilježila tako da bi se znalo kada je koje jaje izneseno. Obje tete kažu nam da nekad nije postojao običaj da se u raznim bojama bojaju jaja, jer za to ni bilo šoldi. Kada bi se pojela, nijihovim se ljskama zalijevao prisad, kako bi bolje rodio, budući da su jaja bila blagoslovna.

- Našarali bimo he z uglenjen ili smo na njih nakapali malo voska. Ali nismo koristile ono ča se danas dela, pričaju nam tete Foška i Fuma. Osim jaja, uoči Uskrsa, spremala su se još neka jela, poput pince ili pogaće, kako su je onda zvali, jajarica za djecu te janjca. Sva se ta hrana pripremala u petak ili u subotu, kako bi nedjelja bila slobodna za odmor, crkveno slavlje i obitelj. Za pincu kažu da se pripremala kao i danas te da se na vrh stavljalio lišće blagoslovne ulike. Jajarice su se pripremale za djecu, kojoj je to bio poseban poklon. Janjac se pekao za ručenje, na nedjeljno jutro poslije jutarnje mise, na koju su stariji odlazili blagosloviti hranu. Za taj poseban

doručak, jelo se luk i pržene tripice od janjca, dok su se fuži sa šugom, kapuz s mesom i juha kuhalili za vazmeni ručak.

Posebno su spomenule Veliki petak koji je i nekad bio specifičan zbog posta. Sjećaju se da se ništa nije smjelo staviti u usta do podneva. Tek crna kava ili pak koja bobica grožđa iz rakije. Potom se kao i za sve ostale

su za ovaj najveći crkveni blagdan spremale i svoju kuću. Čistile su i uređivale, dok su muškarci spremali drva, obilazili blago i spremali mu hranu za drugi dan, kako bi i oni mogli odahnuti na Vazam. A ovaj se blagdan, bez obzira na siromaštinu i težak život, uvijek dočekivao s radošću i posebnim duhom koji je vladao čitav tjeđan. Rano ujutro, stariji bi odlazili na

Fuma, Foška i Veseljka

posne dana spremao bakalar s pašuticama i broskovom te sočivo. Na Veliki petak se nije smjelo kopati niti išta raditi u kampanji da ne bi "zemlja propuškala". Odlazio bi se na večernju misu, teta Foška kaže na "Komplet". U sjećanju joj je ostalo urezano da je ta maša uvijek bila specifična, jer se na njoj bučalo sa škrgetalnicama te se udaralo štapovima. Ona ta sjećanja nosi iz Savičente, dok teta Fuma ističe da se u Barbanu blagoslivlja svjetlo. I danas je taj običaj ostao za razliku od škrgetalnica, pa se ispred crkve zapali vatrica na kojoj se pale svijeće s kojima se odlazi u zatamnjenu crkvu.

Velika subota je prvenstveno bila dan priprema. Osim hrane, žene

jutarnju mašu i blagoslov hrane. Kada bi se vratili, ta bi se blagoslovna hrana jela, a potom je bio red na mlađe da odu na misu. Potom je na red dolazio ručak pa pićenje jaja, odnosno ščetivanje. Onaj koji bi pogodio, jaje bi bilo njegovo, dok bi novac pokupio onaj tko je jaja dao. I tako bi prošlo vazmeno popodne. Navečer se odlazio na večernju mašu, a neki bi obilazili groblje koje bi bilo otvoreno na taj dan.

Uskrsni ponедјeljak se uvijek koristio za posjete rodbini i prijateljima. Bio je to poseban dan druženja, a takav je običaj u ovim obiteljima ostao i do danas.

**Iz pjesničke zbirke DRAGI KAMEN,
Rakljanca Mije Mirkovića - Mate Balote**

ljude dobre i mirne,
Bog će vas čuti...
(1932.)

Pramaliće

Oj pramaliće,
kako je lipo, kad počne
nicati cviče,
kad počne pupati grabar,
jasen i drinak,
a šparoge niču iz stine.
Koruna se zgusne, arija
lipo zadaje,
nebo je modro i svitlo,
vitar je mek i tepa.

Kako je lipo kad počnu se
štrkati ovce,
kad mrtve strane ožive od
pisme pastirske,
kad vrganj zaore brazdu i
prospe se zemlja crljena,
prhka, mokra i tepla
pokrije plodno sime.

Zvona veselije zvone, kanti
veselije pojú,
sve ča je teško je lagnje,
nade su jače od tuge.
Delo će spuniti dane, noći
vreda prolaze.

Trdi žuljavi dlani govore, da
život je dobar.

Ribari s pipon u zubi već
pletu mriže.
Barke su jopet u moru, čapi
ribe će doći u dragu,
kroki stegnuti rebra, more
osoliti lice,
kašete menul i škombar
nažuljiti rame.

Oj, kako je lipo, tamo u
istarškoj dragi, pramaliće.
(1930.)

Šparoge

Svako pramaliće
budi stare šparožine.
U koruni, po oblogih, ispod
stine,
kadi niče poljsko cviče,
dižu se nove šparoge.
I digod su stare žile,
probijaju glave, meke, ze-
lene i bile.

Uza more gren i šparoge
beren.
Drača mi grebe ruke,

**RIJEČ ŽUPNIKA: vlč. Daniele H. Saturi,
župnik Župe Barban:**

Svima blagoslovlijen Uskrs!

Dragi prijatelji!

"Prava radost iz-
vire jedino iz pogleda koji
ide preko ovog svijeta, u
kojem je sve prolazno i
smrtno, i iz nade u drugi
život, kojemu je ovaj
ovde samo predigra".
(Charles de Foucauld)

Uskrs je poruka o
novom životu u slobodi
i ljubavi, ali o slobodi i
ljubavi koja se prima da bi
se dalje davala. U našim
kućama, u obiteljima i
među ljudima s kojima radimo neka bude ocito da živimo
kao novi ljudi. "Brinimo se da svijet ne ohladi! Pazimo da se
ne smrznemo u sebičnosti i konkurenčkoj borbi, u praznom
hodu zaposlenosti i lova za užicima" (Ivan Pavao II, papa).
Budimo oni koji pale svjetla, oni koji donose radost, oni koji
pokazuju novu nadu kada sve izgleda beznadno. Budimo
oni koji ljube jer su upoznali Ljubav koja se za njih žrtvovala
i preko smrti prešla u novi život kojemu nema kraja.

Svima blagoslovlijen Uskrs!

glog i smrika budu prste.
I dokle kroz kupine i grme
naberem malu ručicu,
ruke su mi izbodene i crne,
nagrišpane i krvave.

Ma svaki put ča se od krvi
koža zacreni,
kroz tilo prolazi milinja.
I sve ča mi ruke postaju
crnije i tržlje,
ja više znan da san bliže
materi
i bliže zemlji.
(1933.)

**Mijo Mirković - MATE
BALOTA (28.09.1898.,
Rakalj - 17.02.1963.,
Zagreb)**

Na njegovoj nadgrobnoj ploči u Raklju piše da
ondje počiva: težak, ribar,
mornar, akademik, pjesnik,
prije Rakljan ki je napisa 50
knjig. Stoji i to, vrlo važno
za Mirkovićev životopis, da
je pokopan uz zvuke dragih
roženica.

Vazmena nedilja

Grančice moja, tamo priko
mora,
di zlatno sunce sije,
di sve se nebo smije,
di svu nan zemlju brani
naša sedlasta gora,
da ti je sričan Vazan, bila
dupla rumanija,
roža najlipča od svih, brkasta
mala Marija.

Ti ćeš danas poći u crikvu, s
facoli hlibi i mesa,
za janca, turte i jaja, pop će
moliti stare slovenske beside,
tajne i mile beside, ke tamo
još više vride,
i vi ćeće znati da ih je čuja
veliki Bog iz nebesa.

U podne te biti na stolu jaja,
hlibi i janče pečenje,
vi ćeće slaviti svetac kad Bog
je uskrsa,
vino će teći crreno vašeg
najboljeg trsa,
i sve će imati za vas veliko
sveto znamenje.

Ma kad se skupite tako na
dan najlipči u litu,
u svakoj hiži za stolon
prazne kantride te stati,
prazna mista te biti domaćih
sini, šcer, sestar i brati,
ki su nikamo sami u maglu
morali poći po svitu.

Kad tamo po rasutih seli
na Vazan miljare oči suza
zamuti,
uprite svi hi u nebo, vaše oči
su čiste i virne,
i molite čvrsto za pravdu i

PROŠIRENJA JAVNE RASVJETE: Akcija "150 lampadin" se pretvara u "160 lampadin"

160 EKOLOŠKIH LAMPADIN U 5 ETAPA

U mandatu 2001.-2005. god. proširena je javna rasvjeta za oko 100 rasvjetnih tijela. U mandatu 2005.-2009. već montirano 130 novih rasvjetnih tijela, a ukupno će se montirati 200 rasvjetnih tijela. U dva mandata broj ugrađenih novih rasvjetnih tijela iznosi respektabilnih 300 komada, a to znači da se broj rasvjetnih tijela gotovo udvostručio. Ugrađuju se ekološka rasvjetna tijela, koja troše manje električne energije i smanjuju svjetlosna zagađenja (light pollution).

Ovih je dana završena 2. faza proširenja javne rasvjete, realizirana u mjesnim odborima Puntera, Manjadvorci, Hrboki, Prnjani, Grandić i Sutivanac, započeta početkom prosinca prošle godine. Radove je izveo obrt Bion iz Smoljanci, s kojim Općina Barban ima potpisani Ugovor o tekućem održavanju javne rasvjete. Montirano je tako 40 novih ekoloških rasvjetnih tijela na postojeće stupove, čime se ukupna brojka novopostavljenih rasvjetnih tijela popela na 87, a preostaje još montirati 63 rasvjetna tijela, u 3. i 4. fazi, unutar akcije "150 lampadin". Naredne su faze investicionog karaktera, jer se moraju postaviti i stupovi s kablovima, većih su vrijednosti, pa je Općina je ovih dana započela postupak javne nabave usluge.

Podsjećamo da je 1. faza bila također investiciona, da su se postavljali stupovi i rasvjetna tijela, da je bila vrijednosti preko 200 tisuća kuna te da su njome rješeni mjesni odbori

Barban, Šajini i Petehi. Poduzeće Žminj d.o.o. je tada postavilo 34 rasvjetna tijela, a uz to je i obrt Bion postavio na postojeće stupove 13 rasvjetnih tijela. Sveukupno je tako postavljeno 47 rasvjetnih tijela i time su navedeni mjesni odbori rješeni u potpunosti. Nastavkom u 2. fazi rješilo se sve ostale mjesne odbore samo djelomično, odnosno postavilo se samo rasvjetna tijela na postojeće stupove. Sada nastavljamo u tim istim mjesnim odborima (Grandići, Manjadvorci, Hrboki, Sutivanac, Puntera, Prnjani) s postavljanjem stupova i kabliranjem. Radovi će biti izvedeni u potpunosti do kraja godine (3. faza do 01.lipnja, 4. faza do 15. prosinca). Ukupna vrijednost svih navedenih radova u akciji "150 lampadin" će iznositi oko 800 tisuća kuna.

U međuvremenu je Općinsko poglavarstvo isplaniralo i 5. fazu proširenja javne rasvjete, s desetak rasvjetnih čeličnih stupova visine 9 metara, a ona se odnosi na javnu rasvjetu u Barbanu, u smjeru benzinske pumpe. Trenutno se izrađuju elektro-projekt i projekt odvodnje oborinskih voda, jer će u smjeru benzinske pumpe biti uređen i pješački trotoar. Ta će javna rasvjeta biti postavljena najkasnije do kraja srpnja, odnosno do Trke na prstenac. Time se ulaganja u javnu rasvjetu, u ovom mandatnom razdoblju, uvećavaju za oko 200 tisuća kuna, a iznos sveukupnih ulaganja na 1 milijun kuna. Akcija "150 lampadin" se tako pretvara u "160 lampadin", a ukupno će time u mandatu 2005.-2009. biti

Akcija: BARBANŠTINA, TAMO KADI SE VIDE ZVIZDE

Eколоška natrijeva (žuta) lampadina:

ravna staklo, manje rasipanje svijetla i manji utrošak električne energije

ugrađeno oko 200 rasvjetnih tijela.

Općina Barban, ugradnjom ekoloških rasvjetnih tijela, postiže dvije dobre stvari: manji utrošak električne energije i smanjuje svjetlosna zagađenja. Naime, umjesto živinih žarulja, ugrađuju se natrijeve (žute) žarulje, koje troše manje električne energije, a daju bolju osvjetljenost. Ako se tome pridoda i to da ekološka rasvjetna tijela imaju s donje strane ravno staklo, te time manje rasipanje svijetla (ne svite u nebo ni svuda okolo, a najmanje tamo kamo triba, kako je bilo do sada), onda je korist još veća. Doprinos je time akciji istarskih astronomi da se na našem istarskom, odnosno barbanskom, nebū vidi čim više zvijezda, a koje se u velikim gradovima, poradi velikih svjetlosnih zagađenja, mogu gotovo brojati na prste. Adekvatno istarskom motu, mi imamo i podnaslov naših akcija proširenja javne rasvjete, lokalno prilagođen, a on glasi: "Barbanština, tamo kadi se vide zvizde!". U narednom mandatu, neovisno o tome tko će ga obnašati, bilo bi dobro započeti sa zamjenom svih starih, derutnih, neekoloških rasvjetnih tijela, čime će se naravno postići spomenuti efekt: manji utrošak električne energije i manje svjetlosno zagađenje, a Barbanština u konačnici postati, sa svih aspekata, kvalitetno i dobro osvjetljen prostor.

BARBANCI U ZAGREBU: NEVIO MIRKOVIĆ, dipl.oecc., svestrani Punterac, bivši direktor propagande Zagrebačkog velesajma, radio u Rade Končaru, Vjesniku, INA-i, danas zaljubljenik u svoj maslinik, kod cestarske kuće Barban, i crtanje, obradu kamena i fotografiju

NA RELACIJI ZAGREB-PUNTERA

Više nego zanimljivim i uspješnim poslovnim i životnim putem može se pohvaliti Punterac Nevio Mirković sa stalnom adresom prebivališta u Zagrebu. Za kratak razgovor o Punteri, svojim zanimanjima u mirovini, ali i životnom putu, zamolili smo ga za vrijeme njegova posjeta rodnom selu, gdje je boravio kako bi svoj maslinik spremio za sljedeću sezonu.

Djde ste počeli školu?

- Školu sam počeo početi 1945., odmah nakon rata. U tada prvi razred okupilo se sedamdesetak učenika različitih generacija od 1934. do 1939. budući da za rata nastave nije bilo. Ja sam tada imao sedam godina, a sa mnom u razredu bilo je onih i koji su imali deset godina. Prve dvije godine nastavu smo počeli u sadašnjoj zgradi općine. Bilo je malo mesta za sve, ali s vremenom se broj učenika osipao jer nisu dolazili na nastavu. Tada je situacija bila takva da su roditelji zadržavali djecu kod kuće, kako bi čuvali ovce i krave i pomagali u kampanji. Prvotni se broj učenika smanjio za polovicu. Treći i četvrti razred počeli smo u tada nama novoj školi, odnosno današnjoj donjoj školi. Ne tako davno, ponovno smo se okupili i prisjetili kako je to bilo u osnovnoj školi nakon rata. Mnogih već nema među živima.

A nakon osnovne škole?

- Poslije osnovne škole, nas nekolicina Barbanaca, otišli smo u nižu gimnaziju u Puli i bili smo smješteni u domu i to u domu učiteljske škole u Epulonovoј ulici. To je za mene bilo jako dobro iskustvo, jer sam se imao priliku družiti s ostalim mladima iz svih republika tadašnje Jugoslavije. Mogu reći da sam se u tom razdoblju mogao posvetiti raznim hobijima i sportu što i danas volim. Moje opredjeljenje je bila gimnastika, a tada sam bio u društvu za tjelesni odgoj Partizan, s kojim sam nastupao na raznim sletovima, pa čak i u pulskoj areni. Osim sporta, moj veliki hobi je bio i ostao crtanje. Općenito za likovnost imam talent, a likovnost je bila i jako bitna za učiteljsku školu, jer im je jedan od predmeta bio crtanje. Ja sam im često crtao školske obvezne, što je imalo svoju cijenu, a to sam iskoristio za karte za kino. U Puli je tada, odnosno do 1958., bilo pet kina. Kada sam završio gimnaziju, odgledao sam gotovo sve filmove. Kad sam završio gimnaziju, trebalo je odlučiti što će studirati. Te 1958.

bilo je teško dobiti stipendiju, a roditelji vas nisu mogli financirati. Tako sam ja upisao Ekonomski fakultet u Zagrebu, koji sam završio u roku. Zaposlio sam se nakon odsluženja vojnoga roka.

Kako biste opisali svoju karijeru?

- Nisam bio jedan od onih koji se vezivao za neki posao ili firmu. Radio sam što me zanimalo i dok me zanimalo. Nastojao sam biti uspješan i vjerujem da sam u time i uspijevao. Na svakom sam se poslu zadržavao oko pet godina, a onda sam odlazio. Mislim da je za svaku osobu prednost u karijeri kada mijenja poslove, jer je svaki novi posao izazov koji motivira i daje poticaj za usavršavanje. Meni nikad primjerice nije teško palo, kao nekim, kada se uvela kompjuterizacija.

Djde ste sve radili?

- Radio sam u Rade Končaru na poslovima kooperacije s talijanskim firmom Zanussi na uvođenju tehnologija kod kućanskih aparata. Tada je Rade Končar bio veoma jaka firma koja je imala 30 tisuća zaposlenih i 15 tvornica. Kasnije sam radio na poslovima propagande, promidžbe, odnosima s javnošću i izdavačkom djelatnošću. Sve su publikacije nastale tamo. Drugi posao koji mogu izdvojiti je onaj u Vjesniku gdje sam radio u prodaji. Bio sam prvenstveno u Zagrebu, ali sam i puno putovao. Od tuda sam otišao na Zagrebački velesajam. Tada je on imao veći značaj nego danas. Sajmovi su tada bili glavni oblik komunikacije između

privrednika. Danas postoje druge metode, ali taj kontakt kupca i proizvođača se ne može nadomjestiti. Tada sam bio direktor propagande, organizirao sam konferencije za novinare, prezentirao program sajma... Tu sam ostao 7-8 godina, do pred Domovinski rat. Od tamo sam otišao u Inu, odjel vanjske trgovine. A sad je evo 11 godina da sam u mirovini.

Koji Vam je posao bio najdraži i zašto?

- Najviše su do izražaja došle moje sklonosti komunikaciji na Zagrebačkom velesajmu. Tu mi je posebno bio drag odnos s novinarima, kontakt s njima, priprema materijala za konferencije i javnost. Kad sam radio u Vanjskoj trgovini Ine bilo mi je interesantno putovati, bili su zanimljivi susreti s poslovnim partnerima kod njih, ali i kod nas.

Kako provodite svoje vrijeme u mirovini?

- Za ničim ne žalim, iako su se mnogi čudili zašto sam tako rano otišao u mirovinu. Presretan sam, jer se mogu posvetiti uređenju obiteljske kuće na Punteri, i dovršiti jednu novu kuću u Zagrebu. Imam također više vremena biti sa svojom obitelji i svojim 15-godišnjim unukom Brunom. I danas se još uvijek bavim slikarstvom, kiparstvom, fotografijom, zanimaju me filmovi, volim puno toga učiniti vlastitim rukama. Tako sam primjerice izradio dio namještaja u Punteri. Volim obrađivati i kamen, a s time sam počeo još s 12 godina. Ujak mi je bio klesar, dao mi je alat i pokazao neke osnove. Taj sam interes naslijedio od djeda Mate iz Raklja koji je također bio klesar, a i majka je imala dar za likovnost. Ona je izradivala četrline.

Koliko ste danas povezani s rodni selom?

- Dosta sam dobro ostao povezan s rodnim selom. Dobrim dijelom išao sam u mirovinu, jer mi je majka bila na Punteri sama. Iako smo joj u Zagrebu mogli pružiti veći komfor, ona je htjela ostati na svom ognjištu, pa sam neko vrijeme, prije njezine smrti, stalno boravio u selu. Drago mi je i da sam bio na Punteri, kada mi je majka umrla, i što sam s njom bio zadnje trenutke. Sada u selo dolazim povremeno, kako ima posla. Prije nekoliko godina posadio maslinik kod cestarske kuće, koji je prošle godine bio prvu godinu u rodu. Veseli me rad u masliniku, iako je tu dosta posla. Najljepše mi je kada se cijela obitelj okupi na berbi.

BARBANCI U PULI: Prof.dr.sc. LENKO URAVIĆ, Barbanac iz Manjadvorci, voditelj Odsjeka za gospodarstvo u Istarskoj županiji, sveučilišni profesor, predavač na Ekonomskim fakultetima u Puli i Bochumu u Njemačkoj, nekadašnji direktor Niskogradnje u poduzeću Put Pula i nekadašnji generalni direktor Istarskog aerodroma Pula, znanstveni radnik, suradnik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, potpredsjednik Društva "Trka na prstenac" Barban

TRAŽIMO NOVI BREND BARBANSKE TRKE

Njegovom životopisu teško je ne pozavidjeti. Prof. dr. sc. Lenko Uravić danas je na mjestu voditelja Odsjeka za gospodarstvo u Istarskoj županiji, a ujedno predaje na Ekonomskom fakultetu u Puli, na njemačkom Univerzitetu Bochum te na Univerzitetu Novi Sad. Rođen je 1951. u Manjadvorcima. U Puli završava ekonomsku školu, a kasnije upisuje Ekonomski fakultet u Zagrebu. Paralelno s tim studijem upisuje i Fakultet političkih znanosti. Na tom je fakultetu diplomirao 1979., a 1986. magistrirao na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu u smjeru "Teorija i politika plasmana-marketing", gdje je 1991. doktorirao međunarodni marketing s temom "Tržišni aspekti aerodroma u međunarodnoj razmjeni". Promoviran je u sveučilišnog docenta međunarodnog marketinga 1992., a šest godina kasnije temeljem mišljenja Rektorskog zbora visokih učilišta Republike Hrvatske i odluke fakultetskog vijeća Ekonomskog fakulteta u Zagrebu izabran je za sveučilišnog profesora za predmet "Međunarodni marketing". Iz njegova dosadašnjeg životnog puta moglo bi se napraviti i nekoliko razgovora na različite teme, ali mi smo se ograničili na Barbanštinu i njegov rad na pulskom aerodromu.

Poznato je da ste prije nego što ste došli u Istarsku županiju bili direktor na pulskom aerodromu.

- Nakon fakulteta prvo sam se zaposlio kao stipendist u Ulijaniku, najprije na radnom mjestu samostalnog referenta prodaje u RO TESU, a potom prelazim na radno mjesto rukovodioca marketing službi gdje ostajem do odlaska iz Ulijanika. Potom prelazim u poduzeće PUT Pula gdje radim pet godina kao direktor Niskogradnje, a od 1983. počinjem raditi na "Istarskom aerodromu" Pula kao generalni direktor poduzeća. Za vrijeme mog rukovođenja firmom, pulski aerodrom postao je punopravnim članom svjetske organizacije aerodroma (ICCA - International Civil Airport

Association), a ja ekonomskim ekspertom za njemačko gospodarstvo područje. S Njemačkom sam povezan još od studentskih dana kada sam preko međunarodne organizacije studenata ekonomskih nauka AISEC boravio na studiju na Univerzitetu Bochum te na studijskoj praksi u upravi robnih kuća "Karstadt" u Dortmundu, a zatim u firmi "Ferdinand Rahner" u Gaggenau. Do dana današnjeg ostao sam povezan s Bochumom, gdje danas predajem. Tako

i dan danas surađujem s Njemačkim aerodromima i imam svoj ured na Aerodromu Frankfurt. U mom mandatu zračna luka dobitnik je nagrade Grada Pule za najuspješnije poduzeće 1995. i druge europske nagrade tur-operatera Tomphson Holiday London za gradnju nove aerodromske zgrade. Također sam u dva mandata bio predsjednik asocijacija svih bivših jugoslavenskih i hrvatskih aerodroma te jedan sam od suosnivača "Croatia Airlinesa". Kada sam došao na pulski aerodrom, bio je još neizgrađen. Dok sam njime rukovodio, izgrađen je cijeli aerodromski kompleks sa sedam objekata. Imali smo godišnji rast prometa od 14 posto, što je činilo 25 posto prometa čitavog turizma Istre. Tada su na aerodromu bile i velike plaće, bilježili su se najbolji rezultati poslovanja i postali smo jedan od najuspješnijih aerodroma u Jugoslaviji. Radnici su se kvalitetno educirali, putovali...

Vi ste se ujedno bavili i znanst-

venim radom.

- Kroz taj rad na aerodromu i kroz praksu, radilo se i na teoriji, jer se ja bavim i znanstvenim radom. Prije svega mi je uvijek cilj tu teoriju primijeniti kasnije u praksi. Stoga sam već osam godina član sekcije za promet Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti te član Hrvatskog znanstvenog društva za promet. Objavio sam preko četrdeset znanstvenih i stručnih radova i vanjski sam suradnik u više časopisa i izdavačkih kuća. Također radove pišem i na njemačkom jeziku.

Danas ste na mjestu voditelja Odsjeka za gospodarstvo. Izradili ste brojne ekonomске studije razvoja Istre.

- Kada sam prešao na sadašnje mjesto u županiji, kojemu je cilj voditi razvoj privrede u Istri, to je ponovno značilo izradu ekonomskih studija i programa za svu glavnu infrastrukturu. U mom odjelu izrađene su bro-

jne studije koje preciziraju razvoj Istre, poput Strategije razvoja Istre do 2010. godine, koju su izradivali svi profesori ekonomskog fakulteta u Puli. Među tim studijama izrađene su i Studija prostorne valorizacije Blaza te ona koja se dotiče razvoja poslovne zone. Istra, pa tako i Barban mogu živjeti od turizma koji će se razvijati na jedan drugačiji način. Njega mora pratiti zdrava poljoprivreda, obrtništvo, zanatstvo i svi drugi uslužni servisi i obrti.

Kako vidite razvoj Barbana i okolice?

- Barban je jedan centar koji ima sve preduvjete za razvoj. Ima središte, kulturu, sve potrebne sadržaje. Studija koja dotiče Blaz odnosi se na dvije općine-Barban i Marčanu. U njoj se sagledava perspektiva razvoja ovog bisera istočne istarske obale u skladu s urbanističkim planovima i interesom općina i želja stanovništva. Riječ je o površini od dva milijuna kvadrata, a prije nekoliko godina u tišini je taj prostor posjetio i direktor Neckermann koji je htio preuzeti investiciju u cijeloj uvali. Međutim tada se uvidjelo da ima puno neriješenih imovinsko pravnih odnosa. Osim toga tamo je potrebno riješiti i infrastrukturu, na čemu obje općine rade. Na površini od 1555 hektara mogu se sagraditi kapaciteti od 1500 do 2000

Dvaput prvak Jugoslavije

Lenko Uravić je u bivšoj državi čak dvaput osvojio naslov prvaka: 1969. god. prvak Jugoslavije u nadmetanju svih srednjih škola u stenodaktilografskoj te 1976. god. - prvak Jugoslavije u recitiranju na "Goranovom proljeću"

ležaja u skladu s ambijentalnom arhitekturom te se može urediti i natura park. U planu je uređenje apartmana, male marine, autokampa i to sve prema zahtjevima stanovništva koji bi imali priliku uključiti se kao radna snaga ili pak proizvođači autohtonih proizvoda. Ova je studija napravljena još 1997. u korelaciji sa studijom razvoja Istarske županije. Trenutno Općina Barban izrađuje studiju za uređenje jednog istarskog sela ponad uvale. Također smatram da je općina Barban prepoznatljiva u turističkom, arhitekturnom i ekološkom smislu i da će se stoga i dalje razvijati, posebno u grani turizma. Stoga se trenutno radi na razvoju brenda gradića Barban, jer se polako javljaju moći investitori koji imaju namjeru graditi na tom području turističke objekte.

Što je s poslovnom zonom?

- Općina puno radi na razvoju

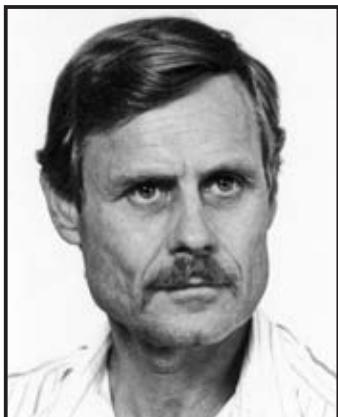
poslovne zone. Ona se nalazi na nekoliko hektara na izvoru infrastrukture što je jako dobro. Nakon donošenja Prostornog plana krenut će brže njena realizacija. Ukrzo ćemo za taj prostor izraditi koncepciju razvoja. Tada će prvi imati šansu novi poduzetnici, a već imamo interesa stranih ulagača. Naročito će šansu imati i žitelji domaćinstava koji su nekad svoj posao pokretali u vlastitim garažama. Razvili su dobre radionice i zanate i ovo će za njih biti prilika preseliti svoje pogone i radionice pod povoljnijim uvjetima u novu zonu. I onda će to biti spoj zanatstva, obrtništva, poljoprivrede i turizma.

Vi ste ujedno i potpredsjednik Društva "Trka na prstenac". Imate li i neke ideje za daljnji razvoj ove manifestacije?

- Zahvaljujem se inicijativi kojom sam izabran za potpredsjednika Trke. To je velika čast i mogu reći da mi je više ljudi čestitalo kada sam postao potpredsjednikom nego kada sam došao na mjesto pročelnika u županiji. Razmišljam na čelu s predsjednikom Kancelarom o novom brendu te drugačijem sustavu financiranja Trke koja može postati istarskom brendom. Razmišljam o dislociranim resursima i uredima po cijeloj Istri, jer je na sličan način organizirana i Sinjska alka.

IN MEMORIAM Franko Vitaljić (19.04.1944. - 23.02.2008.)

Umro je Franko Vitaljić, učitelj u mirovini. Otišao je tiho i dostojanstveno, upravo onako kako je živio.

Franko je bio dobar čovjek. U mnogočemu izuzetan. Njegova odanost, svemu što je radio, ostavljala je

dojam vrlo savjesnog i privrženog čovjeka. Tako je i njegov pristup zdravom življenju bio do te mjere temeljiti, da nama koji smo ga bolje poznavali ostavlja brojna pitanja bez odgovora. I vječnu dilemu - zašto baš On, i zašto upravo sada, na pragu svog umirovljeničkog života!

Roden u vihoru drugog svjetskog rata, 19. travnja 1944. godine, daleko od svoje Komiže, u izbjegličkom logoru El Shatt, u pustinji na poluotoku Sinaju u Egiptu, kamo se pred neprijateljem sklonio veliki broj civila s dalmatinskih otoka. Kao da je ta činjenica bila sudbonosna za njegov daljnji život, vrlo dinamičan, gotovo avanturistički, jer ga je od rane mladosti stalno vodio od Komiže i Visa, ali se Komiži uvijek vraćao. Odgajan je u obitelji koja je sve svoje vrijednosti iskazala u stalnoj borbi za bolji život, boreći se za dostojanstvo čovjeka i sve vrijednosti koje idu uz to. Roditelji su za Franka tražili zamjenu za težak ribarski život

na otoku. Zato je daljnja stanica u njegovom životu bila Pula, gdje je stekao solidno obrazovanje, kako bi se na kraju nastanio u Barbanu, gdje je proveo čitav svoj radni vijek. Tamo je nesobično ugradivao sebe u razvoj i napredak školstva i u tome bio uzoran za mnoge generacije. Ostao je zapažen i njegov angažman na stvaranju zdravog sportskog okruženja, te rad na kulturnoj promociji Barbana.

Dugujemo mu zahvalnost za sve što je učinio i bit će teško slijediti one vizije koje je on imao, i dalje graditi na temeljima koje je postavio. Imao je poseban osjećaj za realnost i nije nikada pokleknuo pred problemima, ma kako oni veliki izgledali. Znao je uvijek naći izlaz iz teške situacije, osim jednom. I u tom teškom trenutku, kada je gubio životnu bitku, nije gubio snagu duha. Takvog Franka, čvrstog i postojanog, koji je svuda oko sebe sijao optimizam, sačuvat ćemo u trajnom sjećanju.

CRKVA SVETOG MARTINA U BIČIĆIMA

Ova je crkvica sagrađena 1315., na pročelju se nalazi preslica s dva okna i jednim zvonom. O drevnosti crkve svjedoči natpis koji je naslikan na lijevom unutarnjem zidu, gdje možemo pročitati da je 1315. crkva posvećena i da ju je dao sagraditi Bobosius, odnosno Martin Bobošić, župan Barbanski. Neki govore da je najstarija kapela stajala 300-tinjak metara od sadašnje. Na kamenim pravovima crkve piše "de novo erecto 1756.", u prijevodu "iznova učinjena 1756". To se odnosi samo na vrata, koja su povećana i izgrađena u baroknom stilu. Na desnom unutarnjem zidu, odmah ispod ruba prozora, nalazi se freska razapetog Isusa u romaničko-bizantskom stilu iz XIV.st. Na oltaru se nekad nalazio drveni retable s kipom Majke Božje Karmelske u sredini, dok su sa strane drveni kipovi sv. Martina i sv. Nikole. Međutim, oni su propali, dok je crkva bila bez krova nakon drugog svjetskog rata. Na oltaru piše da je obnovljen 1856. u čast Majke Božje Karmelske.

Crkva se spominje i u Istarskom razvodu, gdje se naziva opatijskom. Pripada šajinskoj kapelaniji, pa je nekad

šajinski kapelan išao u Bičće održati misu svake treće nedjelje i držati vjeronauk. Najprije nova vrata i prozori. Crkva je zadnji put obnovljena 1970., a sada joj je potrebno novo šminkanje.

CRKVA PRESVETOG TROJSTVA NA PUNTERI

U središtu Puntere, s pogledom na Barban, stoji opatijska crkva Presvetog Trojstva. Sagrađena je u XIV., obnovljena u XVIII. st., a pročelje joj krasí preslica i jedno zvono. Nad njezinim ulaznim vratima ploča je s latinskim nazivom, a ispod oltarne slike presvetog Trojstva piše da ju je 1789. godine izradio Mate Ant. Stanković iz Barbana.

U starim ispravama često se nazivala kao Sveta Nedjelja (Sancta Domenica), što je znalo dovesti do zabune. Neki su mislili da nedaleko Barbana postoje dvije opatije, međutim svugdje gdje se mjesto zove Sv. Nedjelja, patron crkvi je presveto Trojstvo. Na Punteri je nekad bila benediktinska opatija od 8. ili 9. stoljeća, ali su je benediktinci rano napustili. Vjerojatno zbog provala novih naroda ili neprestanog ratovanja među podanicima mletačkog i austrijskog dijela Istre. Stoga se spominje zemlja "na Krsi" ili "Fratrije" koju je po ukinuću i opatije pulski biskup davao u najam. Oni, koji su obrađivali zemlju, morali su voditi računa o crkvi i skrbiti za misnika.

Crkvica je danas u relativno dobrom stanju. Na prvi pogled potrebni su

joj novi prozori i vrata i bolja briga oko čišćenja i sređivanja unutrašnjosti.

MLADI PODUZETNICI: Braća MLADEN i DENIS DRAGUZET iz Draguzeti

IZ DRAGUZETI U POSLOVNI SVIJET

Zbog kvalitete usluga, posao se iz godine u godinu progresivno povećava. Braća rade i po cijele dane, čime su postigli ono što imaju danas. Postali su jedni od najtraženijih ponuđača navigacijske i informatičke opreme, bave se umrežavanjem firmi, internetskim vezama, nude Iskon duo usluge za Istru, izrađuju web stranice...

Već osam godina braća Mladen i Denis Draguzet zajedno vode sve uspješniji obrt Tehnoline. Od početaka u Draguzetima s ionizatorima i bežičnim alarmnim sistemima, došli su do Pule i veće ponude proizvoda i servisa. Mladen kaže da je on započeo čitavu priču, dok mu je brat bio još na fakultetu informatike, jer je htio tržištu ponuditi proizvode koje nitko drugi nije nudio, a isto tako i usluge na jednoj drugoj razini. S ionizatorima su započeli, jer se Mladen prije osnivanja vlastitog obrta bavio time za drugu firmu, kao akviziter. Pored toga, Mladen je već tada radio, kao i sada, u obiteljskoj firmi Istra-agent d.o.o. koja se bavi posredovanjem u osiguranju.

- Nakon što je brat završio informatički fakultet, počeli smo prodavati i servisirati informatičku opremu, priča nam stariji Mladen. Dodaje da je njihov obrt iz Draguzeti preselio u Pulu 2003., zbog sve većeg broja upita i proširenja poslovanja. Na početku obrt nije zapošljavao nikoga, a danas ih je petoro. Od sredine prošle godine, zbog povećanog obima posla, preselili su u novi poslovni prostor, gdje je odvojen servis od prodaje. Zbog kvalitete usluga, posao se iz godine u godinu progresivno povećava. Braća rade i po cijele dane, čime su postigli ono što imaju danas. Postali su jedni od najtraženijih ponuđača navigacijske i informatičke opreme, bave se umrežavanjem firmi, internetskim vezama, nude Iskon duo usluge za Istru, izrađuju web stranice...

- Pružamo kompletну uslugu na području informatičke opreme, od prodaje, pronalaska najoptimalnijeg rješenja, umrežavanja te kasnijeg održavanja cijelog sustava firme. Prvenstveno smo orijentirani na održavanje firmi, kojima je računalo sve u poslovanju, kako bi dobili najbrže moguće rješenje problema, odnosno dolazak na intervenciju, ukoliko problem nije moguće riješiti daljinskom vezom iz našeg ureda. Ugovore imamo s nekoliko većih firmi kao npr. TN Bi-Village iz Valbandona, Kažela iz Medulin, Mehanika servis d.o.o. iz Pule, svakako i s našom Općinom Barban te Osnovnom školom Barban te oko 200-tinjak drugih firmi iz Pule, Labina, Rovinja, pa čak do Umaga. Naravno tu su

i ne manje vrijedni kućni korisnici kojih ima svakim danom sve više i kojima je Tehnoline prva pomoć kada je u pitanju računalo, ispričala su nam braća.

- Naša početna ideja je bila i ostala da ponudimo kvalitetne proizvode s maksimalnom garancijom, kako bi korisnici bili zadovoljni, jer danas na tržištu ima svakakvih proizvoda, različitih kvaliteta i lako se zavarati, misleći da je nešto dobro. Ta ideja se pokazala kao pun pogodak i kupci su to prepoznali. Ovlašteni smo zastupnici poznatih marki poput Garmin, Canon, Toshiba, Hewlett packard, LG, Samsung i dr. poznatih informatičkih proizvođača. Ostvarili smo jako dobar odnos sa par najvećih uvoznika informatičke opreme, koji kažu da im je Tehnoline strateški partner na području Istarske županije, kazao je Denis.

Ova barbanska tvrtka ima vrlo važnu ulogu u distribuciji, najmu i servisu cestovne i pomorske navigacije marke Garmin, a čiji su glavni predstavnici za Istarsku županiju. S obzirom na njihovu stručnost i prilagodljivost svakom klijentu, njihova navigacijska oprema ima svoje kupce i duž cijele jadranske obale, posebice na otocima, gdje ima najviše naučićkih centara. Pored Mladena, djelatnik Tehnoline-a, koji se posebno posvetio ovom programu prodaje, je još jedan Barbanac, Elvis Ciceran iz Puntere, a koji je zaposlen u Tehnoline-u već duži niz godina.

Tehnoline se može pohvaliti da je ostvario i usku suradnju sa Iskon internet d.d., pružateljem internet usluga te se uvrstio u najaktivnijeg partnera na području Republike Hrvatske pa je logičan slijed bio proširenje suradnje. Od sedmog mjeseca prošle godine, od kada je Iskon ponudio novu uslugu pod nazivom Iskon Duo, upravo je Tehnoline dobio posao

službenog montera, odnosno kooperanta te nove usluge pristupa internetu i nove generacije telefonije za područje Istre.

Denis nam je također ispričao da trenutno radi na novom izgledu web stranice općine Barban, koju je izradio i prvi put. No, nakon nekog vremena, ukazala se potreba uvođenja novih, modernijih i atraktivnijih sadržaja. Iako nam nije htio odati kako će izgledati nove stranice, navadio je da bi moglo biti gotove za mjesec do dva dana te da će ih moći svakodnevno ažurirati sami djelatnici općine, što dosad nije bio slučaj.

Malo slobodnog vremena, kada ga uopće imaju, braća provode na sasvim drugaćiji način. Mladen uživa u ekstremnim sportovima, poput off roada. Ljubav prema off roadu gaji još od održavanja barbanskog off roada u Draguzetima, gdje je bio jedan od organizatora. Ta se manifestacija u međuvremenu ne održava već tri godine i klub miruje, ali ne i Mladen. On je osnovao drugi obrt zajedno s dvojicom prijatelja, a obrt se bavi organizacijom jeep&quad avantura po cijeloj Istri. Takve usluge najčešće koriste domaće firme za team buildinge, posebno tijekom vikenda, na proljeće i jesen. Neke od poznatih firmi, za koje su organizirali team building, bile su: Vip-net, Iskon, Erste-leasing, Euroline, Chromos... Najveća grupa koju je Mladen do sada vodio, na tim avanturičkim propulovanjima kroz Istru, brojala je 190 ljudi.

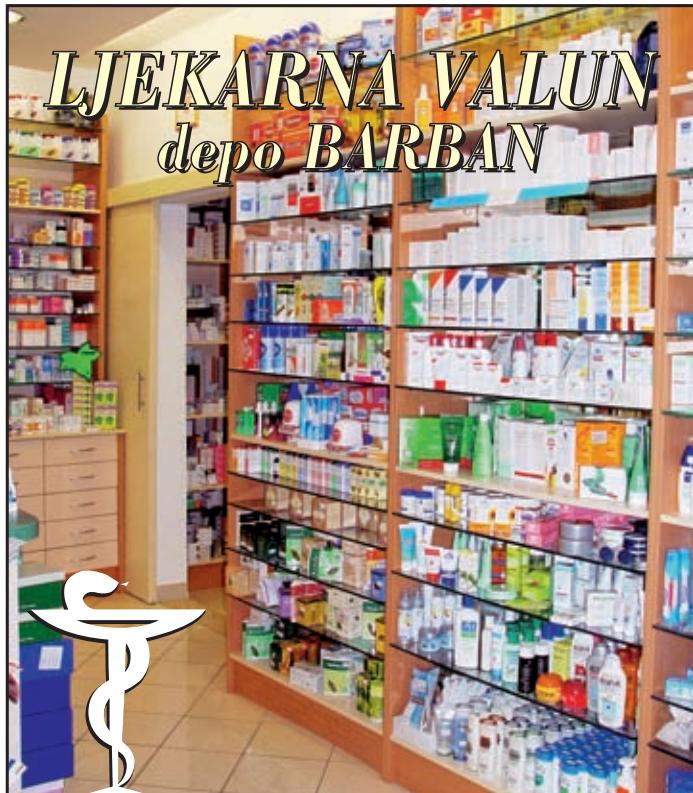
Sa svojim kompanjonima započeo je najprije s iznajmljivanjem samo quad vozila, a onda se sve pretvorilo u traženu turističku ponudu, pa su tako i proširili vozni park. Prošle su godine dobili koncesiju u Rapcu na Rivi, a sada je dobivena i koncesija u Poreču na kartodromu, gdje su upravo u tijeku užurbane pripreme najvećeg Quad poligona. Na tom će poligonu imati više vrsta quad - ATV vozila i to za uzraste od 2 godine pa do onih najstarijih, a osim poligona imaju i razne staze u okolici, tako da je ponuda bogata i zanimljiva.

Denis pak s druge strane svoje slobodno vrijeme provodi većinom u vezi s kompjutorom, ali na drugi način, jer mu je hobi bežično umrežavanje računala. Tako je trenutno par vikenda proveo na brdu Goli kod Labina, gdje je zajedno sa kolegama iz PulaWireless udruge na vrhu brda postavio računalo i antene koje će služiti za bežičnu vezu na relaciji Pula-Rijeka. Sve je započelo davno, kada su Denis i njegova tri cimera, još za vrijeme studija u Zagrebu, počeli vikendom u Puli međusobno umrežavati zgrade, u ono vrijeme s kutijom Pringles čipsa koja je služila kao antena. Iz toga se razvila udruga PulaWireless koja sada pokriva veći dio Grada Pule signalom bežične mreže. Sljedeći cilj im je veza Rijeka-Pula.

DURAVIT

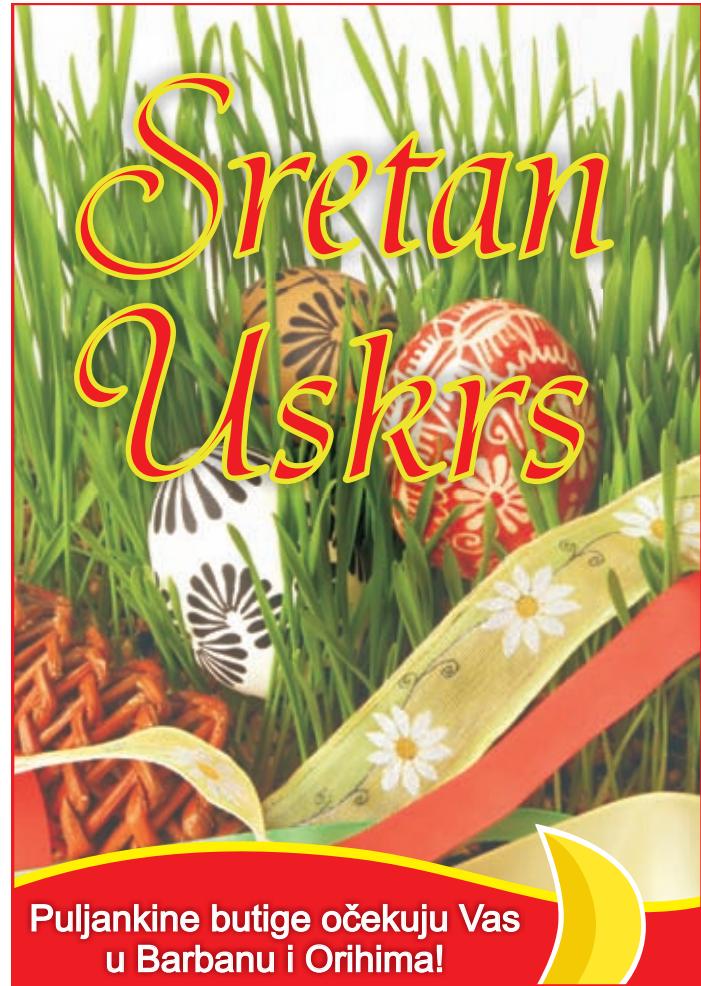
export-import, trgovina
na veliko i malo d.o.o. Pula

52100 Pula, INDUSTRJSKA bb
fax: 052/535 013
tel.: 535 578, 534 907
e-mail: duravit-pula@duravit.hr

RADNO VRIJEME:

ponedjeljak, utorak srijeda: od 8 do 15 sati
četvrtak: od 13 do 20 sati, subota: od 8 do 12 sati
telefon: (052) 393 470

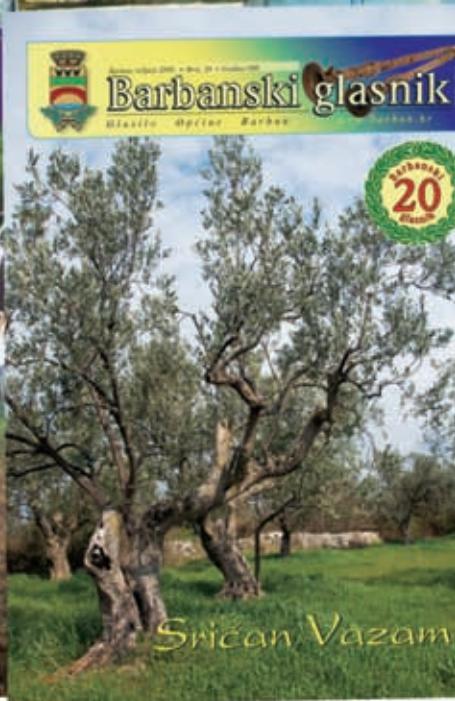
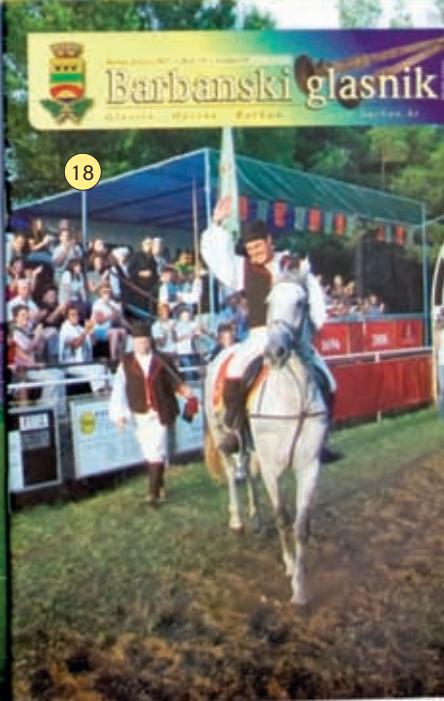
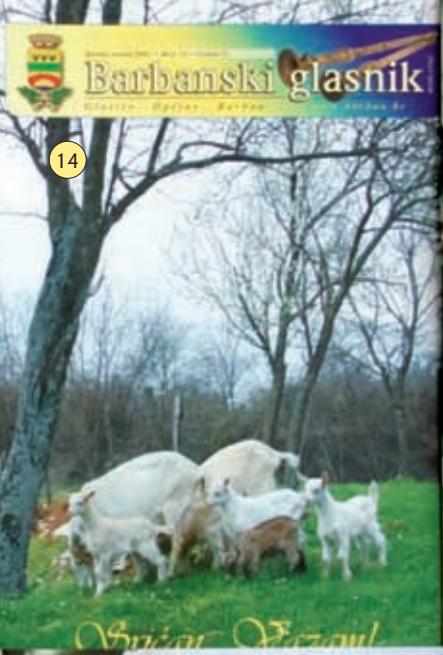
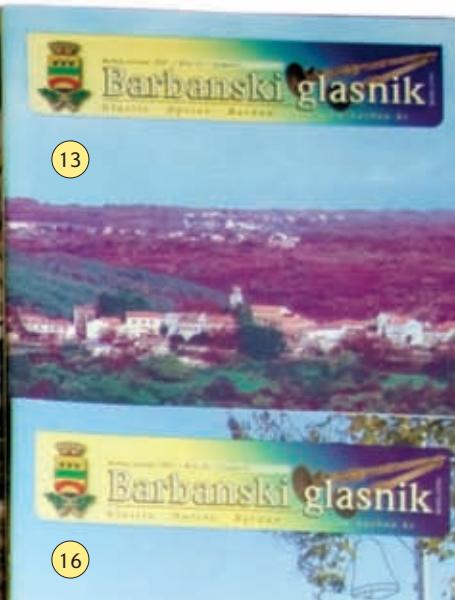
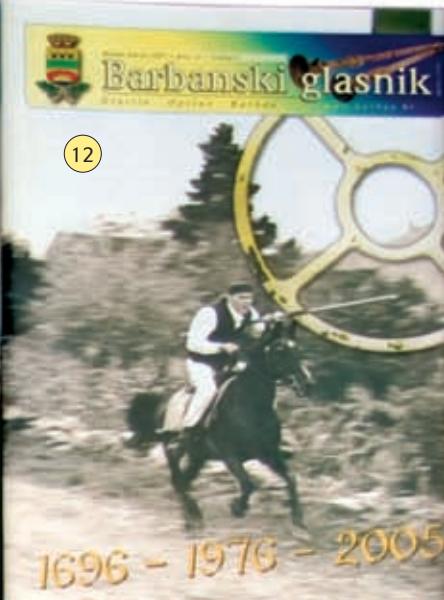
Puljankine butige očekuju Vas
u Barbanu i Orihima!

VELEPRODAJA I MALOPRODAJA PIĆA

VALICA 11
52100 Pula
tel.: 052/534 175
383 240

ZAJEDNIČKI BRAVARSKO - TOKARSKI OBRT

VIKTOR

SUTIVANAC
Gorica 9
52341 ŽMINJ

Izrađujemo:

vrata, prozore,
ograde i portune
kovano i obično,
hale, nadstrešnice,
pokrivanje i oblaganje
panelima i limom te
završna limarija.

vlasnici:

Denis Roce
gsm: 098 862 817
Dorijano Roce
gsm: 098 372 579
tel. / fax: 052/567 180
tel.: 052/567 095

AUTO BAGGIO

vl. Draženko Bariša

AUTOLIMARSKI I LAKIRERSKI OBRT
TRGOVINA AUTODIJELOVIMA
ZA VLASTITE POTREBE
Rebići 11, 52207 BARBAN
tel./fax: 052580 420 gsm: 098 665 435

DRUŠTVO OSOBA S TJELESNIM INVALIDITETOM - PODRUŽNICA BARBAN: ANĐELO FRANČULA, iz Sutivanca, predsjednik podružnice, jedan od osnivača matičnog društva

NEDOSTAJU RAMPE ZA INVALIDE

Barbanska podružnica Društva osoba s tjelesnim invaliditetom aktivna je već deset godina, a njezin predsjednik Andjelo Frančula iz Sutivanca u matičnom je društvu od samih početaka. On je bio jedan od osnivača ove udruge još 1982. godine u Puli.

Barbanska podružnica danas broji 21 člana, a u sklopu udruge članovi imaju mnoge pogodnosti. Frančula nam je ispričao da se Društvo svojih članova obvezno sjeti za njihov rođendan i Božić, kada im se odlazi u posjet i daju prigodni darovi. Također je za njih u sklopu društva osiguran poseban prijevoz. Naime, matično društvo iz Pule raspolaže jednim kombijem za osam osoba te još jednim vozilom za prijevoz jednog člana. Ova vozila posebno su prilagođena invalidima svojom opremom i komandama. Ta se prijevozna sredstva najčešće koriste kada članovi odlaze na organizirana druženja i izlete. U suradnji s ostalim podružnicama, članovi barbanske podružnice odlazili su na izlete u Čakovec, Varaždin, Rijeku te u ostala mjesta na području naše države.

Također se, priča nam dalje Frančula, redovito organiziraju druženja na Valkanama u Puli, gdje se organizira cjelodnevni sportski i rekreativni program. Ovo je i jedna vrsta piknika i druženja

na otvorenom, za sve one koji već dio svog vremena provode u kući. Tamošnje je kupalište također uređeno posebno za osobe s invaliditetom. Na usluzi im je i puljska knjižnica Galeb, koja u slučaju bolesti knjige dostavlja i na kućnu adresu.

Osim toga, ako ste član ove udruge, nastavlja predsjednik podružnice, dobivate i pomoć kod zapošljavanja, imate pravo na jednokratne novčane pomoći u slučaju potrebe te pogodnosti kod tehničkog pregleda vozila. Popuste na cestarinu i obavezno osiguranje vozila imaju oni koji

imaju 60 posto invalidnosti na donjim ekstremitetima. Oni s 80 posto invalidnosti plaćaju polovicu televizijske i telefonske pretplate.

- S Općinom Barban imamo jako korektne odnose. Svake nam godine u svom proračunu osiguraju određena finansijska sredstva, na čemu smo im jako zahvalni. Također se nadamo da ćemo ubrzo dobiti i svoje prostore, jer još uvek nemamo svoje sjedište. Dalje smo zahtjev i nadamo se pozitivnom odgovoru. U svakom bi slučaju dobro nam došao prostor koji bi mogao biti pristupačan članovima, kazao je Frančula. Što se tiče pristupačnosti ostalih društvenih sadržaja, Frančula ističe da je problem u Barbanu doći do ambulante, općine pa čak i apoteke. Stoga pozdravlja preseljenje zdravstvene stanice, s kata zgrade na barbanskoj placi, u prizemlje gornje škole, gdje će biti uređena i posebna rampa za invalide. Što se tiče apoteke, smatra da bi mala investicija omogućila osobama s kolicima samostalan ulazak i kupnju lijekova. I u Sutivancu je za osobe s kolicima problem doći do ambulante.

- Želja nam je da se još više osoba s invaliditetom priključi našoj udrizi. To mogu učiniti tako da nazovu matičnu udrugu u Puli na broj telefona 505-576 ili mene na 567-338, zaključio je Frančula.

SJEĆANJA NA DRUGI SVJETSKI RAT: BENJAMIN LICUL iz Sutivanca

SUTIVANAC - OAZA ZA PARTIZANE

Kada bi se riječi Benjamina Licula iz Sutivanca mogle same od sebe zapisati, nastao bi zanimljiv roman ili barem odlična zbirka pripovijedaka. Naime, ovaj 84-godišnjak i tajnik sutivanskog SAB-a (Saveza antifašističkih boraca), imao nam je što ispričati, kada smo ga priupitali za njegovo učestvovanje u događajima u Drugom svjetskom ratu. Osim toga Licul vrijedno zapisuje mnoge događaje iz tog doba, datume i osobe kojih više nema. Pokušava ih otrgnuti zaboravu, posebno ako je riječ o ljudima koji su dali svoje živote u ratu u kojem je i sam sudjelovao.

Kada ste se uključili u partizane?

- Ja sam za vrime rata, do pada Italije, bila u talijanskoj vojski. Kapitulacija je mene i još pet Sutivančana zatekla u jenoj kasarni na granici s Francuskom.

Mi iz Hrvatske smo se onda pomalo, vlakom i pješke vraćali svom domu. Dio se hodila na noge, jer smo se iskrcavali, kad su nan javili da je nika opasnost na prugu ili na kolodvoru. Sjećan se kada su nan frmali na srid pruge, jer je bila kontrola na sljedećoj stanici. Onda smo hodili dio puta na noge, pa smo se opet ukrcavali na vlak. I tako do Trsta, kadi nan se priključila još jedan sumještanin. A tamo je bilo puno Nijemaca. Dva dana nan je rabilo da iz Trsta dojdemo doma, svaki kako je moga. Frmali smo se u Pazinu i javili partizanskoj komandi, koja nas je onda uputila doma. Roditelji su bili sretni da nas vide, mislili su da je ono najgore pasalo. Ali ne zadugo, jer su nedugo zatin u Sutivanac provalili.

Njemci i fašisti i pobili ljudi u dolini Raše. U Sutivancu je tada bila oformljen odred, vršile su se straže oko sela. Nisan se zajno uključila jer me čepala nika bolest, tako da nisan uspija sa svojim vršnjacima pojti

zajno u partizane. Kada sam se uzdravila, pomaga sam partizanima u Sutivancu i izvršava sve ča je bilo potrebno.

U kakvom Vam je sjećanju ostao 6. listopad 1944. kada su Nijemci upali u selo i ubili 44 osobe u dolini Raše?

- Bila sam doma i Nijemci su me našli sprid hizon. Moran reći da oni koji su dolazili u dio Sutivanca spod crikvon nisu maltertirali ljudi, dok su oni, koji su pošli prema Varožu i Gorici, učinili svašta. Nidan me ni dira. Samo smo čuli ča se desilo s ljudima u Raši. Mrež njima je bila i niki moj daljnji rod i vršnjaci. Teško se tegu sjetiti.

Vi ste kasnije sudjelovali i u formiranju škole na hrvatskom jeziku u Sutivancu?

- Da, bila sam zadužen za otvaranje hrvatske škole, iako sam se temu

jako protivja. U to vreme, bilo je to jako opasno i normalno da čovik ima straha. Domišljan se da su do mene došli Anton Crnobori, koji je pomogao u otvaranju i ostalih hrvatskih škola u okolici, s još dvi drugarice, Andželom Filipović iz Frkeči i Fumicom Božac iz Cera. One su mi jako pomogle u svemu, a školu smo otvorili na lito 1944. u Cviticima, u zgradu plovanije. Prvo smo tribali popisati dicu i organizirati nastavu. Tada ih je bilo oko 70 iz Sutivanca, Balići i Brišnice. Njih 40 je redovito dolazilo na nastavu. A ona se ni odvijala bez prekida. Sjećan se da su nas jedanput Njemci skoro bili našli. Dobro da nas je obavijestila čistačica. Brzo su se pokupile sve stvari i dica su pošla doma. Bilo je tako često, dok se na kraju škola ni zaprla, jer su Njemci sve češće počeli dolaziti u selo. Nis bija u Sutivancu do kraja, tako da točno ne znan kada je škola prestala djelovati.

Gdje ste dočekali kraj rata?

- Kraj rata san dočeka u Puli. Ja i moj bataljon sudjelovali smo u oslobođenju Pule. Sjećan se da se Njemci nisu stili predati partizanima, nego su čekali strane trupe. Pokle tega poslali su nas u Sloveniju, odnosno u Gornju Lendavu preko Murske

Sobote. U armiji san usta do 1952. leta.

Koje događaje nikad nećete zaboraviti?

- A više je njih. Bilo je svega. Sjećan se kada su jedanput mene i još

jenega partizana skrivali u jenen skloništu u Sutivancu pod zemljon. Inače je u mistu bilo više takovih skloništa, u štalami, brajdami.... Ovo je bilo u jenoj štali. Njemci su bili od nikud došli i mi smo se vreda morali skriti. Pošli smo u to sklonište, ali moj je sudrug počeo kašljati. Ima je problema s disanjem. Mislija san da će nan to biti kraj i da će nas najti. Brzo smo odmakli dio slame s poda i on je počea disati zrak. Presta je kašljati, kada su došli Njemci, i oni nas nisu primijetili. Za dlaku smo se spasili. Pokle tega san sebi reka da nikad više neću poj živ pod zemlju. I još nis poša. Drugi put mi se desilo da nis nikoliko dan niš ija, jer san biža od Njemci. Bili smo u Rudani, u jenoj hiži, kadi su nan prontivali za isti. Pokle smo pošli spati, ali bez straže. Odjedanput su nas počeli buditi da dolaze Njemci. Brzo smo ušli. Bižali smo po selima, dok nismo došli u Bokordiće. Tamo nan je glavni reka da su Njemci prije pet minuti pošli ča od sela i da nas mora skriti. Skrija nas je u nika varine i pokrija z granjem. Reka nan je da ga tu čekamo dok ne dojde po nas. Doša je po nas tek za dva dana. Bili smo lačni. Svega je bilo...

SPOMENICI GOVORE ...

Tri spomenika u Sutivanu te u dolini Raše govore o stradanjima Sutivančana, ali i ostalih iz okolnih mjesta u Drugom svjetskom ratu. Licul napominje da se nažalost rodbina poginulih rijetko kada pojavi na obilježavanju godišnjice stradanja tih ljudi. Spominje da redovito spomenik u dolini Raše posjećuje Marija Buršić iz Pule jer je na tom mjestu život izgubio njezin otac i za sobom ostavio petero malodobne djece među kojima je bila i ona.

Tragedija se dogodila 6. listopada 1944. u zahuk-taloj Rommelovoј ofenzivi.

Njemci su u krvavom pohodu već bili spalili obližnje Baliće te su se uputili prema dolini. Velik je broj muškaraca, ne samo iz Sutivanca, već iz obližnjih sela, u sadašnjim općinama Gracišće i Žminj te iz Barbana, bježao u dolinu prema pastirima, smatrajući da će se tako spasiti i da će se prikriti kao pastiri. No to njemačke vojnike nije zavaralo, pa su kod Puča sv. Antona uz rijeku Rašu prema mljinu Brodina strijeljali 44 muškarca. Dvadeset i devetorica muškaraca poredana su uza zid kod staroga mlina Brodina, ali strijeljano ih je 26. Trojicu su Njemci poveli sa sobom da im nose municiju. Toga dana u mjestu ubijen još jedan njihov mještanin. Sutivanac je u ratu dao 31 partizana i 16 žrtava fašističkog terora.

Inače, dvadesetak se Sutivančana, početkom 1944., priključilo Barbanskoj četi, a isto se toliko njih nešto kasnije uključilo u rat na bojišnicama u Gorskem kotaru i Lici.

Za to je vrijeme Sutivanac bio oaza odmora za partizane u Istri, jer je bio dalje od centara u kojima su boravili njemački vojnici, koji bi tek tu i tamo prošli

kroz mjesto. Stoga su u zaseoku Risi djelovali oblasni Narodnooslobodilački odbor za Istru, oblasni komitet Komunističke partije Hrvatske za Istru, komitet SKOJ-a, a djelovala je i prva hrvatska škola u Cviticima.

DEVEDESETOGODIŠNACI: IVANA CAMLIĆ, 94 godine, iz Prhati

CILI LABIN JE BIJA NAŠ

Do pira me ni nanke taka. Onda je u selu bila veća disciplina, ne kako sada. Divojke su z sunčezahodon morale bit doma, a i prija. Domišljan se kada smo se ja i moj muž namurivali da smo se z daleka gledali - povidala nam je teta Zvana iz Prhati.

Iako je zašla u 94 godinu, Ivana Camlić iz Prhati dočekala nas je u svom domu živahna, puna škerci, a i skuhala nam je kavu. Ova vitalna starica živi sama, a za nju se brine sin, koji živi u Barbanu, te kći koja dolazi iz Pule. Teta Ivana, ili Zvana kaže da su joj dica sve na svitu i da bez njih ne bi mogla ništa. Oni su joj sigurno dali i želju za životom, jer je bez svog supruga Slavka ostala još davne 1974. godine. Kaže da je dobra zdravlja te da jedino malo slabije čuje. Ne muči je ništa, a svoje vrijeme posvećuje radu oko kuće i brigi za kokoši. Samoj sebi daje volju, još uvijek sama sebi spremi ručak i večeru, a njezin sin kaže da još i njemu spremi kada je posjeti.

Kako ste teta Zvana?

- Dobro je, ma je ovo vrime grdo za starce. Nas muči. Malo je lipo, malo je grdo. Danas je dan kako stvarnost velika.

Povijajte Vi meni kako ste dočkali tu starost?

- Lipa moja, a ča da ti rečen. Trideset i šest redi smo ja i moj gospodar posadili i kopali. Muž mi je bija na delu, a ja sam bila doma. Sam delala u kampanji i oko blaga. Škrbila sam se za cilu fameju. Iman dvoje dice, sina i šćer, ki su mi sve i sve bin za njih dala. Ni takove dice na svitu. Kad sam iz Prnjani došla u Prhate, poli muža, škrbila sam se i za njigovu braću. Njih je bilo devet. A ni vajk bilo lako. Je bila siromaština, ni bilo ča za isti. A danas ni tako. Anke i moja mat je dočkala duboku starost. Umrla je kada je imala 92 leta. Od mojih šest brati i sestara, danas sam samo ja živa.

Kako Van je izgledalo djetinjstvo?

- Kad sam bila pića, vajk sam pomogla doma, jer ni bilo šoldi, ni bilo ničesa. Moralo se delat. Zato su me mat i otac z deset let dali na službu za čuvat ovce u Pavliće. Tamo sam služila tri i po leta. Bila sam gola, bosa i mokra, lačna z mrvon kruha. Morala sam delat

aš je u fameji bilo čuda dice i tribalo he je nahraniti z kruhon. Pošlo se trbuhon za kruhon da biš dobija kakov dinar ili centežimu, da imamo ča za pojist ili obuć. Ja sam bila četrtu dite po redu, i nis samo ja služila. Moja starija sestra Lucija služila je na Šiciliji poli svoja gospodara. Tamo je došla služeći od jenega do drugega. Za prvo leto službe sam dobila 50 lir, drugo 100, a treto 150. Moja mat bi mi bila rekla da he živima doma držin. Davala sam doma šolde da si fameja kupi ona ča njin rabi. Kad je ča tati tribalo za kupit, brgeše ili ča drugo, braći isto tako. Moj je otac dela kako zvonar, aš smo živili zajno zuz crikvu na Prnjani. I z tin se je malo pomoga, jer su mu ljudi davali za zvonit, a jedanput na leto se anke brala zvonarina po ciloj kapelaniji, pak bi se nabralo intrade. Pokle ča sam finila služit, sam došla doma i sam prala tavaje od crikve i svu robu od popa. On mi je za to plaća 40 lir na mjesec. U hiži smo anke imali i učiteljice i brinuli smo se za njih, jer je zajno blizu bila i škola.

Ispričajte mi jednu dogodovštinu iz Vaše mladosti?

- Kad sam bila mlada, jako sam volila kantat. Sada više ne moren, aš nis dugo zakantala i glas mi onda ni isti. Ja i moja kuma smo pošle na Petrovu u Labin na noge popriko. Bila je tamо velika fešta. Pošle smo h maši, a pokle smo se malo frmale vani z narodon. Kuma me pogledala i dala mot da ča ne bimo zakantale na tanko i debelo. Kad smo počele, svi su nas počeli slušat

i nisu nas više stili puštit da pojdemo ča. Cili je Labin bija naš.

Kad ste se uženila?

- U 27. letu sam se uženila. Četiri leta i tri mjeseca sam čekala da se moj muž torna iz talijanske vojske da bimo se uženili. I kad je doša doma, mi je reka da čemo se napovidat i da će se on zajno vrnut doma iz vojske. Jopet je poša i nis za njega znala tri mjeseca. Nis znala ni kadi je ni ča je. Niš se ni javlja. A onda mi je posla jenu malu bušticu i pismo napišeno na makini. Napisa mi je da je živ i posla mi je jedan brk od lasi. To mi je zajno došlo za plakat. Kad se je torna, pošli smo se uženit u crikvu u Barbanu. Sami nas dva kako čuki. Ni moji ni njigovi roditelji se nisu slagali da se uženimo, ma mi smo to steši učinili. Do pira me ni nanke taka. Onda je u selu bila veća disciplina, ne kako sada. Divojke su z sunčezahodon morale bit doma, a i prija. Domišljan se kada smo se ja i moj muž namurivali da smo se z daleka gledali.

Kako Van je bilo u braku?

- Ja i moj muž pomogli smo jedan drugega. Ni nan bilo lako. Dobili smo troje dice, jeno za drugin. Ja sam se doma škrbila za njih i kampanju, a on je dela u kavi, a pokle naša drugo delo. Mučili smo se koliko smo mogli. Nažalost umra je rano, 1974. leta. Od uniput živin sama. Danas se za mene brinu sin i šćer, a ja ne želin poj ča iz ove hiže i sela. Moja kućica, moja domovina.

PODUZETNIŠTVO: Poslovna zona Barban čeka ustupanje državnog zemljišta

POZIV ZAINTERESIRANIMA ZA ULAZAK U POSLOVNU ZONU BARBAN (BBC)

Općina Barban očekuje uskoro rješavanje statusa državnog zemljišta, veličine 7,7 hektara, u budućoj Poslovnoj zoni, od strane Ureda za upravljanje državnom imovinom. Naime, ili ćemo zemljište dobiti na dar (ustupanje vlasništva) ili ćemo dobiti pravo građenja na njemu. To nam je najavljeni, kao mogućnost, ali je država u međuvremenu darivala druge, uoči izbora, pa bi bilo uredno da i nas daruje, jer je tako Sanaderova Vlada odlučila tako još 2004.god., da će zemljište za Poslovne zone ustupati jedinicama lokalne samouprave.

Naše se čekanje nažalost otegnulo na više od 5 godina. Prošle smo godine umjesto države morali organizirati, putem državnog odvjetništva, čudnu vlasničku pretvorbu: iz društvenog u državno, pa je tako sada RH upisana kao vlasnik, jer je tako htjela. Naš je novi zahtjev upućen prema Uredu za upravljanje državnom imovinom krajem listopada prošle godine, a sada pokušavamo putem saborskih zastupnika i svih mogućih pomagača ubrzati postupak. Razlog naše žurbe je lako razumljiv: bez Poslovne zone nema razvoja gospodarstva, a time niti razvoja Općine. Naši obrtnici i poslovni subjekt su blokirani u svojim okućnicama, ne mogu se širiti, ne mogu zapošljavati i sve je zaustavljeno. Prigodom izgradnje u Poslovnoj zoni, imat će čitav niz

beneficija i povoljnosti, jer će Općina Barban ulagati u izgradnju zone vlastita sredstva, a nastojat će dobiti županijske i državne potpore.

Kako je i Prostorni plan uređenja Općine Barban u završnoj fazi dobivanja konačne suglasnosti, odmah po njezinoj stupanju na snagu, krenut će se u izradu Urbanističkog plana uređenja Poslovne zone Barban. Tim će se planom definirati broj i veličina parcela u Poslovnoj zoni, s mogućnošću izgrad-

nje nekoliko većih poslovnih objekata, nekoliko njih srednje veličine te veći broj manjih objekata.

Svi zainteresirani za ulazak u Poslovnu zonu Barban (BBC - Barban business center) mogu se prijaviti Općini Barban pismeno na adresu: Općina Barban, Barban 69, 52 207, s napomenom "Za Poslovnu zonu Barban", a informacije mogu dobiti na tel. 567-635.

SEOSKI TURIZAM: Savjeti i preporuke turističkih agencija

I.D. RIVATOURS: Sonja Sacco

Sonja Sacco iz I.D. Rivatoursa s privatnim iznajmljivačima radi od 1999. godine, kada je ta agencija, kao prva u regiji, započela sa ponudom privatnog smještaja u unutrašnjosti Istre na njemačkom turističkom tržištu, putem svojeg kataloga, tako da joj je tema seoskog turizma poznata od samih početaka. Među tim prvim kućama bilo je i nekoliko objekata sa područja Općine Barban, koji su ušli u njihov katalog, a koji su im ostali vjerni i u njihovom su programu i do danas.

- Prvih nekoliko godina bilo je vrlo malo ponude, ali je veliku ulogu

tada odigrala županijska Turistička zajednica sa svojim programom razvoja sela. Zajedničkim smo snagama Robert Baćac i ja započeli svojevrsnu edukaciju potencijalnih iznajmljivača i vlasnika starih kamennih kuća u unutrašnjosti Istre. Uz prve kreditne linije, koje su tada pokrenute, kao poticaj za renoviranje tih starih kamennih kuća, uređeni su prvi objekti za iznajmljivanje, a u planu je bilo još puno objekata i osjećao se svojevrsni zanos i euforija, kako među nama tako i među iznajmljivačima, oko cijelog tog projekta.

Nakon tih prvih uspješnih turističkih godina, sve se oko "seoskog turizma"

počelo odvijati jako brzo. Puno je vlasnika kuća dobilo na taj način mogućnost renovirati svoju djedovinu i vratiti život na selo ili ostati na selu, a što je i bila prvotna namjera cijelog projekta. No, mnogi su u tome vidjeli samo osobni profit i sve je krenulo u nekom drugom smjeru. Mislim da je sve postalo "biznis", ali i industrija. Posebno mi je žao kada čitam i vidim mnoge nove "izvorne" objekte i apartmane koji se grade u nizovima na jeftino kupljenim zemljištima u okolini naših starih sela.

Mnogo se toga promijenilo u samom korijenu cijele ideje oko seoskog turizma i nisam sigurna da je to dobro

za Istru. Netko drugi, a ne stanovnici i iznajmljivači, je počeo uvjetovati taj izgled smještajnih jedinica, kuća, a tu se najmanje misli na naš okoliš, na interes naših ljudi. Mislim da će u budućnosti baš to odbiti od nas te goste, za koje sve to sada radimo. Smatram da se treba više posvetiti svojem iskonskom načinu života i životu u skladu sa prirodom, da će nas tako svi naši gosti više cijeniti. Slažem se jedino sa time da treba osigurati stručnu pomoći oko uređenja i renoviranja stare kamene kuće, jer će stručnjak u arhitekturi to puno bolje napraviti nego neki laik koji "misli da bi mogao znati". To sigurno treba podržavati, jer sam bila svjedok mnogih loših pokušaja renoviranja, što je velika šteta. Specifičnost gosta u seoskom okruženju je baš to da on dolazi tu ne samo da bi se odmorio, već da bi upoznao ljude, njihov način života i izvore privređivanja, arhitekturu, kulturu i folklor, glazbu i narodne običaje, a pogotovo gastronomiju, rekla nam je Sacco.

Prema njezinom mišljenju, razvoj turizma na selu ovisi isključivo o originalnosti, u svakoj navedenoj temi, koju ćemo njegovati i znalački je prezentirati te živjeti s njom zajedno sa našim gostima. Misli i da razvoj seoskog turizma nikako ne ovisi

o broju bazena koji će se ukopati, broju klima-uređaja koji će se ugraditi ili luksuzu "villa" koje će se izgraditi. Iznajmljivačima poručuje neka se samo drže svojih koriđena i budu gostoljubivi kao što su bili u vijek do sada s gostima.

- Od 11 objekata, koje imamo ove godine u našoj ponudi sa područja Opcine Barban, ne bih izdvojila niti jedan, jer oni su svaki na svoj način posebni i imaju svaki svoje posebne kvalitete. Svi se

Također smatra da bi barbanski TZ puno mogao pomoći privatnim iznajmljivačima baš oko tog savjetovanja oko planova u pripremi smještajnih jedinica, jer bi imala uvid o svim postojećim kapacitetima na cijelom svom području. A TZ bi bila korisna i za goste kojih na Barbanštini ima svake godine sve više, što u smještajnom, a što u izletničkom vidu turizma, kao punkt za sve informacije o sadržajima u bliskoj i daljnjoj okolini.

oni jako puno trude i oko uređenja svojih objekata i pogotovo oko gostiju. Osim dvije, sve su to stare kamene kuće sa svojom pricom. Puno je duha i živosti u svakoj od njih, a gosti su prepoznali taj njihov šarm. I dalje ćemo razvijati te osobnosti svake pojedine kuće i nadam se da ćemo uspjeti u svojim nakanama da selo ostane jedna dobra i zdrava sredina za odmor i razonodu. Ono što možda nedostaje na tom dijelu poluotoka, gdje je smještena i Vaša općina, je jedan "B&B" objekt, a općenito previše je apartmana, onih istih kao na moru, komercijalnih, bezličnih, a to se najčešće može prodati na turističkom tržistu, veli Sacco.

- Na žalost, ne mogu Vam dati podatak koliko smo točno imali gostiju ili noćenja na području općine Barban, jer bi to zahtijevalo brojanje "pješke" po objektu i po gostu, jer nemamo postavljen program po općinama. Ali mogu Vam reći da smo imali zadovoljavajući broj gostiju i da je prosjek popunjenošći po kući bio 10 tijedana u godini. Svim iznajmljivačima ostalih agencija, želim dobro i uspješnu sezonu 2008. sa porukom da budu gostoljubivi, iskreni i spremni pomoći svakom gostu koji dođe k njima, rekla je za kraj gospođa Sonja.

INTERCHALET: Nancy Rupić

Nancy Rupić predstavnica je Interchaleta već četiri godine. Njezino je područje središnja i istočna Istra te Cres.

- Na području Barbanštine imamo do sada 10 iznajmljivača, od kojih dvoje surađuju s nama od 2005. godine, a ostali od 2008. godine. Prosječna popunjenošć je sad već od dva do četiri mjeseca s tim da daljnje rezervacije ulaze do 10 mjeseci. Znači da su ponuda i potražnja veći, a

rezervacije nisu manje nego veće, kazala nam je Rupić.

Veli da su najtraženije samostojeće kuće ili apartmani s bazenom, primjerice objekt RCA 200 koji se može vidjeti na web stranici www.interchalet.com. Ta kuća se u 2007. godini prodavala samo preko interneta, a suradnja je počela u sredini sezone oko lipnja. Postigli su popunjenošć od tri mjeseca, a ove je godine već rezer-

virana četiri mjeseca. Njezina je ponuda objavljena u katalogu i na internetu. Kuća je od mora udaljena otprilike pet kilometara, ima bazen samo za goste i moderno je namještena. Takve kuće privlače strane goste. Što se tiče osnivanja Turističke zajednice Opcine Barban, smatram da svaka veća općina treba imati svoju TZ.

NOGOMET: NK MANJADVORCI, Manjadvorci

NA BAREDINAMA VRAĆEN DUH AMATERIZMA

Politika kluba je oslanjanje prvenstveno na domaće snage, kao i podizanje kvalitete života na ovom području općine. Upravljanje klubom su preuzeli mlađi ljudi: Mirko Radolović - predsjednik Izvršnog Odbora, Goran Proročić - tajnik kluba, Andrej Baša te Alan Ruba i Sandi Butković kao potpredsjednici Izvršnog odbora.

Nogometni klub "Manjadvorci" iz Manjadvorci osnovan je u lipnju 2007. godine, s ciljem okupljanja nogometnih zaljubljenika na području Općine Barban. Osnivanje kluba veže se uz tradiciju bavljenja nogometom u Manjadvorcima i okolnim mjestima, koja traje još od 1952. godine, kada je osnovan NK "Omladinac", koji je na ovom području djelovao sve do fuzije s NK "Barban", čime je nastao novi klub NK "Omladinac 1952 Barban", sa sjedištem u Barbanu. Upravo zbog dugogodišnje nogometne tradicije, vladao je veliki interes za oživljavanjem sportskoga života u Manjadvorcima, prvenstveno od strane mlađih ljudi koji su se nekad aktivno bavili amaterskim nogometom, ali su zbog raznih razloga tu aktivnost prekinuli. Tako je pokrenuto osnivanje novoga kluba pod imenom NK "Manjadvorci" te se klub, koji u ovom trenutku broji 30 članova, prošle godine aktivno počeo natjecati u 3. Županijskoj nogometnoj ligi Istre - Jug, nastupajući na igralištu Baredine u Kuićima, koje su izgradili Manjadvorčani, a koje je, od strane Općine Marčana, na čijem je području smješteno, ugovorom ustupljeno na korištenje novonastalom klubu.

Igrački kadar bazira se na mlađim ljudima s područja Općine Barban

te manjim dijelom iz susjedne Općine Marčana. Veliki dio igrača su nekadašnji juniori NK "Omladinac", koji su se prestali baviti nogometom na prijelazu iz juniorskog u seniorski staž, te se nakon par godina stanke opet vraćaju u nogometni amaterizam kroz treniranje i igranje u NK "Manjadvorci". Politika kluba je oslanjanje prvenstveno na domaće snage, kao i podizanje kvalitete života na ovom području općine, kroz prizmu bavljenja sportom. Upravljanje klubom također su preuzeli mlađi ljudi: Mirko Radolović - predsjednik Izvršnog Odbora, Goran Proročić - tajnik kluba, Andrej Baša te Alan Ruba i Sandi Butković kao potpredsjednici Izvršnog odbora. Vodstvo kluba izuzetnim je naporima uspjelo omogućiti igračima treniranje i igranje utakmica u normalnim uvjetima. Uz pomoć sponzora nabavljena je potrebna sportska oprema, a uz pomoć proračunskih sredstava Općine Barban namirene

su popravljene sve vodovodne i plinske instalacije.

- Iza kluba je samo jedna natjecateljskapolusezonau3. Županijskoj nogometnoj ligi Istre, u kojoj momčad, pod vodstvom Andreja Baše, nije uspjela ostvariti značajan rezultatski učinak, što je i očekivano, s obzirom da se momčad tek privikava na natjecateljski način igranja i da je ovo tek prva sezona novoosnovanog kluba. No, ostvaren je cilj formiranja momčadi kroz iznenađujuće velik odaziv na treninge, što je izuzetno zadovoljavajuće, jer igrači u duhu amaterizma ne primaju nikakvu naknadu te na treninge i utakmice putuju na vlastiti trošak. Zadovoljavajuća je i posjeta gledatelja domaćim utakmicama, koji su prepoznali naš trud i s velikom radošću opet provode nedjeljna poslijepodneva na igralištu Baredine, saznajemo od Gorana Proročića.

U novoj natjecateljskoj polusuzoni, vođenje momčadi preuzeo je novi trener Đenaro Lanča, koji će tijekom kvalitetno održenih pripremnih treninga i prijateljskih utakmica pokušati pripremiti momčad za rezultatski pomak u nadolazećim prvenstvenim utakmicama. Također, jedan od ciljeva je finansijska stabilizacija kluba uz pomoć raznih sponzora te Općine Barban. Vodstvo kluba i igrači NK "Manjadvorci" u nove izazove ulaze s još jačom željom za radom i zalaganjem, promovirajući svoj kraj na nogometnim terenima diljem Istre.

Igralište na Baredinama

su sve obveze prema Nogometnom savezu Istarske županije, kako bi klub mogao započeti s natjecanjem. Prije svega, nakon višegodišnje zapuštenosti, bilo je potrebno sanirati igralište Baredine i pripadajući objekt. U nizu radnih akcija vodstva kluba i samih igrača, uređen je okoliš oko igrališta, sanirana je zaštitna ograda, olicene su sve prostorije kluba te

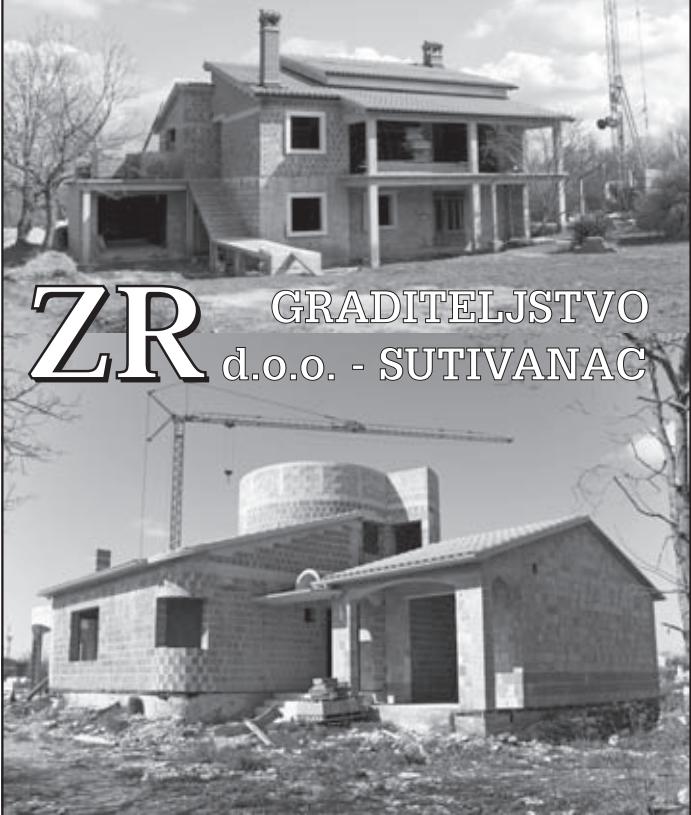
NOGOMET: NK OMLADINAC 1952 BARBAN, Barban

NOGOMETNI STADION MRZLICA SVE UREĐENIJI

gsm: 091 52 52 975
tel.: 052 567 177
vl. Zlatko Roce

ZR GRADITELJSTVO
d.o.o. - SUTIVANAC

LANG
international

turistička agencija
travel agency

52100 PULA, Flanatička 11 * CROATIA (HR)

tel +385(0)52/ 212.926 * tel/fax 215.060

e-mail: lang-international@pu.htnet.hr

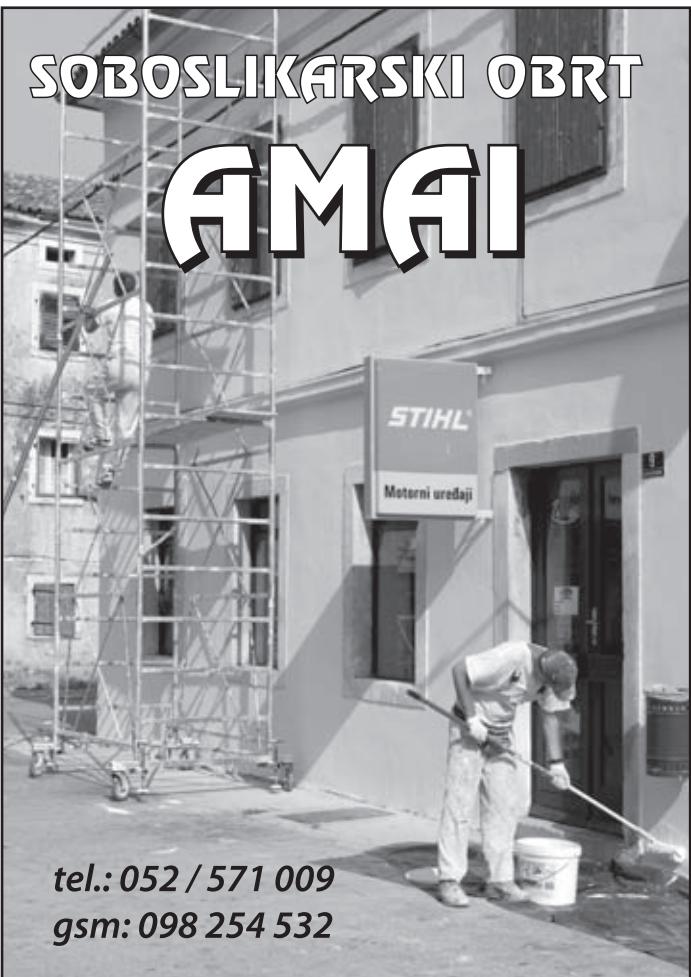
www.lang-international.com

ID cod: HR-AB-52-040051261

- OMLADINSKI TURIZAM -
- HOTELSKI SMJEŠTAJ -
- TURISTIČKA NASELJA -
- PRIVATNI SMJEŠTAJ -
- IZLETI -

**KOD NAS MOŽETE PRIJAVITI
VAŠE GOSTE**

**SOBOSLIKARSKI OBRT
AMAI**

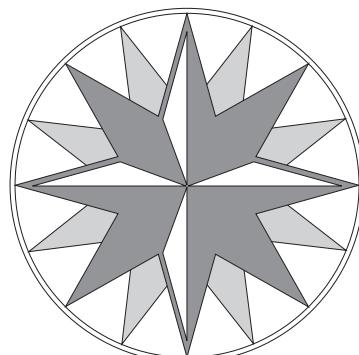
tel.: 052 / 571 009
gsm: 098 254 532

VETING
d.o.o. Pula

GEODETSKO-KATASTARSKI POSLOVI

veting@pu.t-com.hr

Tino Verbanac, ovlašteni inženjer geodezije

Vinogradска 30, 52100 Pula
tel.: 052 / 394 700, fax: 394 701

BULIĆ

**OBRT ZA ZEMLJANE RADOVE,
ISKOPI I PRIJEVOZ**

vl. Bulić Nevenko
telefon: (052) 580 449
gsm: 098 224 314

Glavani 10, 52207 BARBAN

vl. Mladen Trošt

Obrt za prijevoz tereta i iskop zemljišta
Obrt za popravak motornih vozila

TROŠT TRANSPORT

Mavrići 26, BARBAN * tel.: 098 226 030; tel./fax: 052 567 481

ROJNIC PRIJEVOZ

OBRT ZA PRIJEVOZ TERETA
U UNUTARNJEM I MEĐUNARODNOM
CESTOVNOM PROMETU

Poljaki 23, 52207 BARBAN

Gsm: 098/367 455
Tel.: 052/567 150
Fax: 052/567 041

Trgovački obrt

DEAN - Šajini

vl. Ljubica Kolić
tel.: 580 633

UVESCO

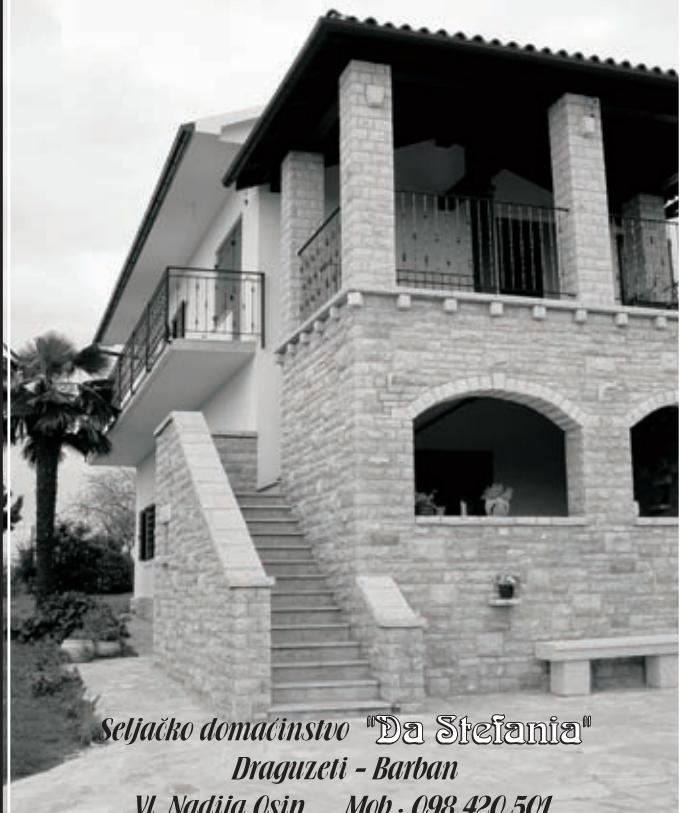
d.o.o. Barban

**ZAVRŠNI RADOVI U GRADITELJSTVU,
KNAUF, PODOVI, LIČENJE**

GSM.: 098 /173 60 60

Da Štefania

Seljačko domaćinstvo "Da Štefania"

Draguzeti - Barban

Vl. Nadija Osip Mob.: 098 420 501

trgo metall

PROIZVODNJA I TRGOVINA D.O.O. - SUTIVANAC

*Gorica 11b - 52341 Žminj * tel./fax: 052/567 209
www.trgometal.net * e-mail: trgometal@pu.htnet.hr*

Izrada i montaža čeličnih konstrukcija

Usluge: - autodizalice
- kamionske dizalice
- samohodne platforme

*Maloprodaja elektromaterijala i
kućanskih aparata u Žminju - tel.: 052/846 387*

NINA-AUTO

52207 BARBAN, Draguzeti 1/A

tel.: 052 567 211

tel./fax: 052 567 472

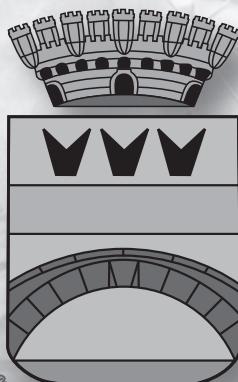
e-mail: nina-auto@inet.hr

Prodaja vozila ISUZU i LADA

**Traktori i
poljoprivredna
mehanizacija:
EURO WOLF, CLAAS,
IMT, TOMO VINKOVIĆ,
GOLDONI, UNIVERZAL
te rezervni dijelovi i
sjemenska roba**

Općina Barban

www.barban.hr

OKIĆ GRADNJA

- GRAĐENJE - PROJEKTIRANJE -

52220 LABIN, Kapelica 203

tel.: 052/878-276

gsm.: 098/738-925

PROJEKTIRAMO OBJEKTE

SVE VRSTE GRADNJE

KROVOPOKRIVAČKI RADOVI

VRŠIMO NADZOR
NAD GRAĐEVINSKIM RADOVIMA

TRGOVINA GRAĐEVINSKIM MATERIJALOM

VODOTEHNAMONT

vl. ANTIĆ ENIO

Rebići 16

gsm: 098 290 543

**VODOINSTALACIJE I
CENTRALNO GRIJANJE**

Fermal

Poduzeće za pogrebne usluge,
transport, trgovinu i cvjećarna d.o.o.
vl. Mladen i Nedeljka Filipović
Frkeči 48, Barban

tel./fax: 052/567-133, 567-477
gsm: 098 219-188,
gsm: 098 701-812
e-mail: fermal@inet.hr

KVARANTA

STROJNA OBRADA MOTORA I TRGOVINA REZERVNIM DIJELOVIMA

BARBAN, Melnica 13a tel. 052 / 567 421, gsm 098 / 421 781

Ovlašteni smo zastupnik

**ORIGINALNI
REZERVNI DIJELOVI**

Perkins
Motori

za Istarsku županiju.

DOSTAVA NA VAŠU
KUĆNU ADRESU

GENERALNI REMONT MOTORA!
POPUST ZA MEHANIČARE!

- Strojna obrada motora
- Rezervni dijelovi
- Akumulatori
- Ulja i maziva
- Filteri zraka, ulja, goriva, hidraulike
- Auto gume

SACHS

Bendix

Mobil 1

ACME motori

FERABOLI

MICHELIN

Nadogradnja motora

na keramičku tehnologiju

CERAMIC POWER
LIQUID

LOMBARDINI

intermotor

LOMBARDINI

SLANZI

VICTOR REINZ
SEALING PRODUCTS

ŽELIZAR

ŽELIZAR - tvornica inox opreme

Želiski 1D - 52207 BARBAN

tel.: ++385(0)52 / 567 333, fax: ++385(0)52 / 567 273, gsm: ++385(0)98 224 404

e-mail: zelizar@inet.hr

www.zelizar.hr

GRADITELJSTVO

Izvođenje radova u
- visokogradnja
- niskogradnja

NEKRETNINIE
Prodaja stanova
i poslovnih prostora
u Labinu i Puli

U pripremi prodaja
gotovih obiteljskih
kuća na lokacijama
Presika, Zartinj,
Pustići, Tomažići,
Nedešćina

Labin, Pulska 2
Tel.: 052 853 195
Mob.: 091 538 10 58

DE CONTE

U proizvodnji se koriste visokokvalitetni aluminijski i PVC profili marke Schüko tip Corona CT 70 Cava (štok debljine 70 mm, krilo debljine 83 mm). Proizvodimo PVC/AL ulazna vrata, PVC/AL prozore, aluminijске grilje, otklopno-klizne stijene, staklene fasade.

**NOVO -
STAKLA PUNJENA
ARGONOM PO
CIJENI OBIČNIH**

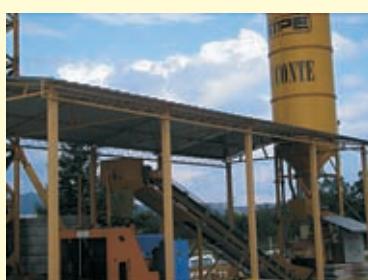
Labin, Dubrova
Tel.: 052 851 707
Mob.: 091 1 853 222

POGON DUBROVA
Izrada drvenih vratiju i prozora po mjerama.
Postava parketa i laminata.
Brušenje i lakiranje parketa.

PVC STOLARIJA

BETONARA

Osim proizvodnje gotovog betona svih marki organizira se transport mikserima do mjesta ugradbe te po potrebi i ugradba betona mikser pumpama. Na betonari Dubrova organizirana je proizvodnja betonske galerije te betonskih prefabrikata (fertigredice, betonski bloketi, tlakovci, ivičnjaci, betonski opločnjaci-ploče).

Labin, Dubrova
Tel. 052 851 797
Mob. 091 1 853 202

TRGOVINA

Trgovina:
- gradevnog materijala
- Knauf-gipsane ploče
- Vijčana roba
- Drvni proizvodi
- Vodoinstalacije i sanitarije

Radno vrijeme
7-17 (svakim danom)
7-13

Labin (bivši Končar)
Tel. 052 854 986
Mob. 091 1 255 013

obratite
nam se
s poujerenjem